

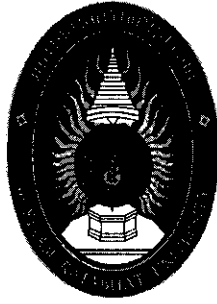
การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

วิทยานิพนธ์
ของ
อัญมณี พิทักษ์กษ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวอัญมณี พิทักษ์
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ

(รศ.ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)

..... กรรมการ

(ดร.โกวิท วชรินทรางกูร)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

..... กรรมการ

(ดร.พัชนี กุลทานันท์)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการ

(ดร.กระพั่น ศรีงาน)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผศ.ดร. นฤมล สมคุณา)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

**A STUDY OF PROBLEMS AND ACADEMIC MANAGEMENT
APPROACH FOR WORLD-CLASS STANDARD SCHOOLS
IN NAKHON RATCHASIMA PROVINCE**

Anyamani Phithukthak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education Program in

Educational Administration

May 2020

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา		
ชื่อผู้วิจัย	อัญมณี พิทักษ์		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.โกวิท วัชรินทรานุกูร	ที่ปรึกษาหลัก	
	ดร.พัชณี กุลพานันท์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2560 ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 337 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมีเนื้อหา 5 ด้าน ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล เทียบเคียงมาตรฐานสากล รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการศึกษา แก้ปัญหาโดยใช้หลักวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ช่วยในการวัดผลและประเมินผล จัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียน เพื่อให้ดูแลการกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผล ประเมินจากสภาพจริง โดยเน้นการวัดผลที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระและธรรมชาติ ผู้เรียน ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับตามความแตกต่างของผู้เรียน ประชุม ชี้แจง

ทำความเข้าใจให้แก่ผู้พัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากลก่อนทำการพัฒนาหลักสูตร ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพและความต้องการของสังคม ศักยภาพของโรงเรียน และหลักสูตร แกนกลางเพื่อให้นำมาพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล วิเคราะห์ปัญหาในการใช้หลักสูตร ในปีการศึกษาที่ผ่านมา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อไป พัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อให้เป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียน โดยตอบสนองความต้องการของ ห้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร โรงเรียน ประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน กระตุ้นให้ครุคิต นวัตกรรมการสอนเป็นของตัวเอง รู้จักประยุกต์นวัตกรรมของคนอื่นหรือวิชาอื่นมาใช้ในวิชาตัวเอง แล้วนำไปเผยแพร่ มีการกำกับ ติดตามการทำวิจัยให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนวิจัยเพื่อ ให้ เกิดแนวคิดสร้างสรรค์ในการทำวิจัยมากขึ้น

TITLE	A Study of Problems and Academic Management Approach for World- class Standard Schools in Nakhon Ratchasima Province		
AUTHOR	Anyamani Phithukthak		
THESIS ADVISORS	Dr. Kovit Vajarintarangkoon	Major Advisor	
	Dr. Patchanee Kunthanan	Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2020

ABSTRACT

This research aimed to study problems and academic management approach for world-class standard schools in Nakhon Ratchasima Province. The samples used in the research were divided into two phases. Phase one consisted of 337 teachers selected from every world-class standard schools in Nakhon Ratchasima Province which was determined by using Krejcie and Morgan Table and simple random sampling method. The data were collected by using survey questionnaires which contained five content areas concerning problems in academic management approach. Phase two was to examine guidelines for academic management from 6 specific professional committees selected by purposive sampling. The instrument used to collect the data was a structured interview. The statistics used to analyses the data were percentage, mean, and standard deviation.

The results revealed that problems in academic management approach for world-class standard schools in Nakhon Ratchasima Province was at the highest level in overall aspect. The aspect with the highest level was the assessment and evaluation in compliance with the world-class standard followed by curriculum development. The aspect with the lowest level was the assessment and evaluation by using PDCA Quality Management Cycle. In terms of the guidelines for academic management, Professional Learning Community should assist in assessment and evaluation. Internal school board should be established in order to be responsible for supervise and follow the assessment. Moreover, the assessment should be made according to

the actual condition focusing on various types of assessment that covered every subject matter. Besides, the assessment should be in accordance to individual differences of students. For curriculum development, a meeting should be organized to clarify and make an agreement for curriculum developers of world-class standard schools. Conditions and needs along with school's potential and core curriculum should be considered. In addition, problems from the last academic year should be analyzed to be a guideline for curriculum improvement. Curriculum should also be developed in various fields according to local needs and participation. Also, research should be conducted in every academic year in order to encourage teachers to develop their own innovations or apply others' innovation in their classes. Continuation of conducting a research should be monitored continuously and research ideas should be exchanged in order to encourage creativity in conducting a research.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ดีโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ประธานกรรมการสอบ และขอขอบพระคุณ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.พัชนี กุลทานันท์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และ ดร.กระพัน ศรีงาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยดี ทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ นายโกศล พงษ์พานิช ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนสุรนารีวิทยา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 นางสาวอุไรรัตน์ ธุระสุข ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 และนางสาวศิริวรรณ นพตลุง ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบุวิทยาสุรศรี อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย จนทำให้สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูล และตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาตอบแทน พระคุณบิดา มารดา บุพการี คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนผู้วิจัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

อัญมณี พิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
หน้าอำนวยการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศศัญญา	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
โรงเรียนมาตรฐานสากล	9
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล	15
ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	47
แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูล	71
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา	
กลุ่มเป้าหมาย.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิจัย.....	77
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	90
วิธีดำเนินการวิจัย	90
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	93

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ	97
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	107
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	108
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ	108
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย	112
หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม	113
หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์	118
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	119
ภาคผนวก ค ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	129
ภาคผนวก ง คำดัชนีความสอดคล้องและค่าความเชื่อมั่น	136
ประวัติย่อของผู้วิจัย	142

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครู โรงเรียนมาตรฐานสากล	68
4.1 จำนวนและคำร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	77
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและรายด้าน.....	78
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....	79
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการจัดการศึกษา โดยรวมและรายข้อ.....	81
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยรวมและรายข้อ.....	83
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ	85
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ	86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาในประเทศไทยมีการพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความแตกต่างตามศักยภาพของผู้เรียน เป็นทางเลือกสำหรับ ผู้เรียนในหลายรูปแบบ โดยการ จัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีความเป็น พลวัต ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มศักยภาพ การจัดการศึกษาไทยให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในเวทีโลก โรงเรียนมาตรฐานสากลจึงเป็น นวัตกรรมจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็นมาตรการ เร่งด่วนในการยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล เริ่มดำเนินการนำร่อง ในปีการศึกษา 2553 กับ โรงเรียนจำนวน 500 โรงเรียน ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ด้วยการ ให้โรงเรียนในโครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนบรรลุ คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ความเป็นสากล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2555 : 4 - 8)

การดำเนินงาน โครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากลนั้นประกอบด้วยหลักการสำคัญ 2 ส่วน คือ การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพและการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล ดังนั้น หัวใจหลักในการขับเคลื่อนโครงการนี้ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า 1 ใน 2 ของหลักการสำคัญ ของโรงเรียนมาตรฐานสากล คือ การจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากลนั้นอยู่ในความ รับผิดชอบของงานวิชาการทั้งสิ้น คือการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้เทียบเคียงกับสากล ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งสภาพการดำเนินงานหลัก ๆ ของงานวิชาการที่ต้อง พัฒนามี 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล เทียบเคียงมาตรฐานสากล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และด้านกรณีพิเศษเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่ การพัฒนาผู้เรียนที่มีศักยภาพเป็นพลโลกในส่วนของงานวิชาการจึงมีความสำคัญในการพัฒนา การเรียนการสอน (สุวิทย์ โคววงศ์. 2555 : 59)

ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ต้องรับผิดชอบการดำเนินการต่าง ๆ ของสถานศึกษา ถึงสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย ประการสำคัญผู้บริหารต้องทำงานร่วมกับบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ต้องอาศัยความร่วมมือในการปฏิบัติจากผู้ปฏิบัติ ผู้บริหารเพียงคนเดียวไม่อาจทำให้การดำเนินงานทุกอย่างในสถานศึกษابรรลุเป้าหมายได้ การที่จะทำให้บุคคลอื่นยอมให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารจำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมในการบริหารจัดการให้เหมาะสม สอดคล้องกับวัฒนธรรมในองค์กรและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน การบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารเป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการบริหารกิจกรรมของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมวิชาการให้ได้ผลดียิ่งขึ้น พฤติกรรมดังกล่าวของผู้บริหารจะก่อให้เกิดสภาพที่เอื้อต่อการทำงานของครู ช่วยทำให้คุณภาพการสอนของครูดีขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน (วีระชาติ วิลาศรี. 2550 : 6 - 7)

อย่างไรก็ตาม จากการกำกับติดตามการดำเนินงาน โรงเรียนมาตรฐานสากล พบปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานหลายประการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาไม่ครอบคลุมหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมสาระความเป็นสากลยังไม่สอดคล้องกับโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ด้านการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาระ ไม่ชัดเจนและต่อเนื่อง ด้านการวัดและประเมินผล ครูวัดผลและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่หลากหลาย ไม่ครอบคลุมสาระ และธรรมชาติผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน ขาดการทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนั้นเสียงสะท้อนของสังคมทั่วไปบ่งชี้ให้เห็นว่า ทักษะและความสามารถที่จำเป็นที่จะช่วยทำให้เด็กไทยสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นสากล ได้แก่ ทักษะและความสามารถในการคิด วิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมถึงทักษะและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ (ธนสาร บัลลังก์ปัทมา. 2553 : 35)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครราชสีมา เขต 31 มีหน้าที่ในการบริหารจัดการ กำกับดูแลการดำเนินงานของสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับนโยบาย โดยมีโรงเรียนในโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากลทั้งสิ้นจำนวน จำนวน 19 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเมืองนครราชสีมา

โรงเรียนสุขานารี โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา โรงเรียนบุญวัฒนา โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย
 โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย โรงเรียนสุรนารีวิทยา โรงเรียนจักราชวิทยา
 โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต โรงเรียนปากช่อง โรงเรียนมัธยมด่านขุนทด โรงเรียนเมืองคง
 โรงเรียนพิมายวิทยา โรงเรียนชุมพวงศึกษา โรงเรียนโชคชัยสามัคคี โรงเรียนพิมายดำรงวิทยา
 โรงเรียนสุรนารีวิทยา 2 โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ และโรงเรียนมหิศราธิบดี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา
 ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
 เพื่อให้ได้ข้อมูลเฉพาะด้านวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาโรงเรียน ไปสู่ความเป็นสากล
 ยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยให้สูงขึ้นและเป็นประโยชน์ให้โรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องใช้
 เป็นฐานในการนำข้อมูลและแนวทางไปพัฒนาโรงเรียน ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขอบเขตของ
การวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
จึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 5 ด้าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 ก : 10)

- 1.1 การพัฒนาหลักสูตร
- 1.2 การจัดการศึกษา

1.3 การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1.5 การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,610 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 31. 2559 : 15)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2560 ได้จากการสุ่มตัวอย่าง จากประชากร โดยใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 35) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 337 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลาก

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา เสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 6 คน โดยมีแนวทางในการเลือกดังนี้

1.1 จบการศึกษาทางด้านการบริหารการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป

1.2 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ของหน่วยงานทางการศึกษา หรือครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

1.3 มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารงานหลักสูตรในสถานศึกษาอย่างน้อย 5 ปี หรือปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

ประโยชน์ที่จะได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งประโยชน์ที่ได้รับไว้ดังนี้

1. ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
2. เป็นข้อเสนอแนะในการจัดทำและบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
3. ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางสำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุง ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการโรงเรียน หมายถึง กระบวนการการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การปรับปรุง การพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษา การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ขอบเขตของการวิจัยไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง มีการจัดทำหลักสูตรที่มีการประชุมชี้แจงนโยบายและทิศทางของโรงเรียนมาตรฐานสากลแก่บุคลากร การกำหนดกลยุทธ์ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่นำโรงเรียนไปสู่มาตรฐานสากล การสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการมีส่วนร่วมต่อการจัดหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล การจัดบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล ครอบคลุมหลักสูตรแกนกลาง มีการประชาสัมพันธ์ ทำเอกสารคู่มือหลักสูตร จัดทำหลักสูตรตรงกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน มีการกำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร มีการวัดผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรทั้งก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้อย่างต่อเนื่อง และนำมาปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรโรงเรียนในครั้งต่อไป

1.2 การจัดการศึกษา หมายถึง มีการจัดการเรียนการสอนที่มีการประชุมชี้แจง ออกแบบกระบวนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน มีการวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล เน้นประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำ ให้คิดจริง กระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาคุณลักษณะที่กำหนด มีการประชาสัมพันธ์ จัดทำเอกสารคู่มือครู / นักเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอย่างครบถ้วนและเพียงพอ มีการจัดทำ

แผนพัฒนาครูเพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่ครู มีสื่อ อุปกรณ์การเรียน อย่างเพียงพอและทันสมัย มีการกำกับ ติดตาม ให้ครูดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนอย่างเคร่งครัด และนำผลการประเมิน ไปปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาในครั้งต่อไป

1.3 การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล หมายถึง มีการวัดผลและ ประเมินผลที่มีประชุมชี้แจงกำหนดแนวดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียง มาตรฐานสากลที่ได้มาตรฐานและนำไปสู่การเป็น โรงเรียนมาตรฐานสากล สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้ / ตัวชี้วัด จัดทำแผนพัฒนาครู เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ของโรงเรียนมาตรฐานสากลอย่างชัดเจน สอดคล้องกับสภาพจริงในการจัดการศึกษาวัดผลและ ประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระ และธรรมชาติผู้เรียน พัฒนาเครื่องมือ การวัดผลและประเมินผลที่มีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ ดำเนินการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือ ครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล การกำกับ ติดตามการวัดผลและ ประเมินผลของครูทุกคนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลไปปรับปรุงและ ประยุกต์ใช้ เพื่อการดำเนินการบริหารงานของโรงเรียนต่อไป

1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน ที่มีการประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษา อย่างชัดเจนสำรวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาจริงของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัย สร้างเครือข่ายในการจัดทำวิจัยภายใน โรงเรียน สร้างเครือข่ายในการทำวิจัยระหว่างโรงเรียน ทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นำผลการวิจัยในแต่ละปี การศึกษามาปรับปรุง และต่อยอดในการทำวิจัยในครั้งต่อไป กำกับ ติดตามการจัดทำวิจัยของครู ดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ผลงานการวิจัยภายใน โรงเรียน และแก่สถานศึกษาอื่น ๆ

1.5 การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง มีการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน โดยมีการประชุมชี้แจงการจัดทำปฏิทินการนิเทศอย่างชัดเจน สังเกตการณ์ เพื่อร่วมกัน วางแผนกำหนดแนวทางดำเนินการนิเทศอย่างชัดเจน บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนการนิเทศ เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนมุ่งสู่มาตรฐานสากล สำรวจปัญหา และความต้องการด้าน การนิเทศ บุคลากรใน โรงเรียนให้ความสำคัญกับการนิเทศ โรงเรียนดำเนินการนิเทศอย่างจริงจัง จัดทำเครื่องมือในการนิเทศอย่างครอบคลุม กำกับ ติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และ นำผล การนิเทศมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการสอนครั้งต่อไป

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียน หมายถึง ข้อเสนอแนะของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาจากปัญหาของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. โรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นเลิศทางวิชาการ สื่อสารสองภาษา ล้ำหน้าทางความคิด สามารถผลิตงานได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งในจังหวัดนครราชสีมา มีโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 19 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเมืองนครราชสีมา โรงเรียนสุขานารี โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา โรงเรียนบุญวัฒนา โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย โรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย โรงเรียนสุรนารีวิทยา โรงเรียนจักราชวิทยา โรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต โรงเรียนปากช่อง โรงเรียนมัธยมด่านขุนทด โรงเรียนเมืองคง โรงเรียนพิมายวิทยา โรงเรียนชุมพวงศึกษา โรงเรียนโชคชัยสามัคคี โรงเรียนพิมายดำรงวิทยา โรงเรียนสุรนารีวิทยา 2 โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ และ โรงเรียนมหิศราธิบดี

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่บริหารงานในโรงเรียนมาตรฐานสากล ได้แก่ ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

5. ครู หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
มาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. โรงเรียนมาตรฐานสากล
 - 1.1 ความเป็นมา
 - 1.2 เจตนารมณ์และเป้าหมายในการดำเนินการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล
 - 1.3 การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ
2. การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมาตรฐานสากล
 - 2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2 ขอบข่ายงานบริหารงานวิชาการ
 - 2.3 การพัฒนาหลักสูตร
 - 2.4 การจัดการศึกษา
 - 2.5 การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล
 - 2.6 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
 - 2.7 การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ
4. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โรงเรียนมาตรฐานสากล

โรงเรียนมาตรฐานสากล ถือว่าเป็นนวัตกรรมการจัดการศึกษาแบบใหม่ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนมาตรฐานสากล ดังต่อไปนี้

ความเป็นมา

มีนักวิชาการสรุปความเป็นมาของโรงเรียนมาตรฐานสากล ดังนี้

รณสาร บัลลังก์ปัทมา (2553 : 10) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนมาตรฐานสากล

(World - Class Standard School) คือ โรงเรียนที่เกิดจากนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (คุณนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) ที่ต้องการยกระดับโรงเรียนชั้นนำ จำนวน 500 แห่งทั่วประเทศ ที่มีความพร้อมอยู่แล้วให้เป็นโรงเรียนดี มีมาตรฐานสากล โรงเรียนมาตรฐานสากลจะต้องมีหลักสูตรเด่นที่เน้นมาตรฐาน ซึ่งหลักสูตรนั้นต้องประกอบด้วย 8 สาระการเรียนรู้ ผสมกับความเป็นสากลที่ประกอบด้วย ทฤษฎีองค์ความรู้ ชักนำเด็กสู่การคิด โครงการ และสามารถเสนอผลงานได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ต้องอยู่ภายใต้การบริหารที่เปี่ยมด้วยคุณภาพ ที่มีองค์ประกอบสำคัญ คือ มีผู้นำล้ำเลิศความคิด ครอบคลุมภารกิจทุกด้าน ปังจักษ์พื้นฐานครบถ้วน สามารถสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนา ซึ่งหากผู้เรียนได้ผ่านเข้าสู่ระบบของโรงเรียนมาตรฐานสากล 2 ประการแล้วผลที่ได้ คือ ผู้เรียนจะมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen) ที่อยู่ภายใต้บริบท ขอบเขตวิชาการศึกษาอย่างน้อย 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิดผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ ไม่เพียงเท่านั้น การกล่อมเกลาผู้เรียนที่จะต้องมีศักยภาพเป็นพลโลกจะต้องพร้อมใจกันร่วมอนุรักษ์โลก เนื่องจากความเป็นสากลที่ถูกปลูกฝังอยู่ในหัวใจของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

ศรายุทธ วงศ์อะอาด (2553 : 1 - 2) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนมาตรฐานสากล (World - Class Standard School) เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่นำมาใช้ ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพ สามารถแข่งขันทัดเทียมกับผู้เรียนของนานาชาติ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Learner profile) เทียบเคียงมาตรฐานสากล ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World citizen) พัฒนาระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้วยระบบคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ (Smart) สื่อสารสองภาษา (Communicator) ล้ำหน้าทางความคิด (Thinker) ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ (Innovator) ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก (Global citizenship) โดยมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากลได้เพิ่มเติมความเป็นสากล 4 สาระ ได้แก่ ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge : TOK) การเขียนความเรียงขั้นสูง (Extended - essay) กิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์ (CAS : Creativity, Action, Service) และโลกศึกษา (Global education)

กระทรวงศึกษาธิการ (2555 : 3) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนมาตรฐานสากลเป็นนวัตกรรม การจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาใช้เป็นมาตรการเร่งด่วน ในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเทียบเท่ามาตรฐานของสากล หรือมาตรฐาน ของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง ซึ่งหมายถึง ประเทศที่ประสบความสำเร็จสูงในการเข้าร่วม โครงการ PISA หรือ TIMSS มีความสามารถในการทำงานและแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ประเทศไทยดำรงอยู่ในเวทีระดับนานาชาติได้อย่างรู้เท่าทัน สมศักดิ์ศรี ได้รับผลประโยชน์ในสิ่งที่ควรจะได้รับและมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ ร่วมกันอย่างสงบ สันติ ถ้อยทีถ้อยอาศัย และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โครงการโรงเรียน มาตรฐานสากล ได้เริ่มดำเนินการนำร่องในปีการศึกษา 2553 กับ โรงเรียนจำนวน 500 โรง ทั้งระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ด้วยการให้โรงเรียนใน โครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและ พัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับปรัชญาว่าด้วยการจัดการศึกษาของ UNESCO ทั้ง 4 ด้าน คือ Learning to know, Learning to do, Learning to live together และ Learning to be รวมถึง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยระบบคุณภาพตามเกณฑ์ รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA) มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ความเป็น สากล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลกที่มีทักษะ ความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ในระดับเดียวกับมาตรฐานของสากล หรือมาตรฐานของประเทศที่มีคุณภาพ การศึกษาสูง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า โรงเรียนมาตรฐานสากลเป็นนวัตกรรมการศึกษาที่จัด การศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพทัดเทียมกับผู้เรียนของ นานาชาติ หากผู้เรียน ได้ผ่านเข้าสู่ระบบของ โรงเรียนมาตรฐานสากลแล้ว ผลที่ได้ คือ ผู้เรียน จะมีศักยภาพเป็นพลโลกที่อยู่ภายใต้บริบทที่ช่วยยกระดับทางวิชาการ สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิดผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ ไม่เพียงเท่านั้น ยังเป็นการกล่อมเกล่าผู้เรียนต้องมี คุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างสงบ สันติ ถ้อยทีถ้อยอาศัย และช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน

เจตนารมณ์และเป้าหมายในการดำเนินการของโรงเรียนมาตรฐานสากล

มีนักวิชาการได้อธิบายเจตนารมณ์ของ โรงเรียนมาตรฐานสากล ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553จ : 7) กล่าวไว้ว่า ในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้สังคมโลกมีการเคลื่อนไหล ระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้น การเมืองแบบเสรีประชาธิปไตยเป็นที่นิยมยอมรับกันทั่วโลก

ประเทศไทยจะมีความสัมพันธ์กับชุมชน โลกบนพื้นฐานของศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกัน จะมีความสามารถในการแข่งขันและร่วมมือกับประชาคมโลกได้ต่อเมื่อเรามีการปรับเปลี่ยน แนวทางการจัดการศึกษาให้สามารถพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีสมรรถนะในการแข่งขัน มีคุณภาพสูงขึ้น รู้จักเลือกที่จะรับกระแสของวัฒนธรรมต่างชาติ ปลูกจิตสำนึกและความภาคภูมิใจ ในความเป็นคนไทย รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ ผู้เรียนให้ทันต่อสภาพการณ์โลกเรา มีเจตนาพร้อมมุ่งมั่นที่จะบรรลุความคาดหวังสำคัญดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพอันหมายถึงเป็นคนดี เป็นคนเก่ง เป็นคนที่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย ภายใต้บริบทสังคมโลกใหม่รวมทั้งเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการระดับสูงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร เพื่อการพึ่งตนเองและเพื่อสมรรถนะในการแข่งขัน
2. โรงเรียนยกระดับคุณภาพสูงขึ้นสู่มาตรฐานสากล ผ่านการรับรองมาตรฐาน คุณภาพแห่งชาติ (TQA) เป็นโรงเรียนยุคใหม่ที่จัดการศึกษาแบบองค์รวมและบูรณาการเชื่อมโยง กับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมศาสนาและการเมืองเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
3. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตร รูปแบบและวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความ แตกต่างตามศักยภาพของผู้เรียน โดยคำนึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสม และปรับประยุกต์ใช้ได้ ทันต่อการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก
4. ผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการ ที่เหมาะสมหลากหลายอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเรียนรู้และเพิ่มพูน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล ตลอดจนเพื่อจรรโลงความพึงพอใจและ ความผูกพันต่อวิชาชีพอย่างแน่นแฟ้น
5. โรงเรียนมีภาคีเครือข่ายการจัดการเรียนรู้และร่วมพัฒนากับสถานศึกษาระดับ ท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ ตลอดจนเครือข่ายสนับสนุนจาก สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป็นศูนย์และร่วมเป็นเครือข่ายพัฒนา ความรู้ให้กับประชาชนในชุมชนและบุคคลทั่วไป

พิชัย เหลืองอรุณ (2555 : 4) กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากลนั้น จะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการพัฒนาหลายมิติไปพร้อม ๆ กัน และต้องดำเนินการทั้งระบบ คือ ด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ มิใช่เป็นการจัดการศึกษาเพียง บางส่วนของโรงเรียน หรือจัดเป็นแผนการเรียนมาตรฐานสากล การจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนมาตรฐานสากลจะต้องมีจุดมุ่งหมายและทิศทางที่ชัดเจน คือ

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก (World citizen) สร้างวิถีแห่งการเรียนรู้แห่งสร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ ให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่น รักและเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ สามารถวิเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และมีจิตสาธารณะและสำนึกในการบริการสังคม

2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้เทียบเคียงมาตรฐานสากล (World - Class Standard) โดยคำนึงถึงความหลากหลายของผู้เรียน ซึ่งมีภูมิปัญญา ความสามารถ และความถนัดแตกต่างกัน มีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียน ส่งเสริมพหุปัญญาของเด็ก บนพื้นฐานของความเข้าใจ รู้ใจ และมีการใช้กระบวนการคิดกรองในระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้สามารถพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดแห่งศักยภาพ

3. ยกระดับการบริหารจัดการด้วยคุณภาพ (Quality system management) พัฒนาศักยภาพขององค์กรให้ได้มาตรฐานสากล สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของตัวเอง สามารถระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ และศึกษาแนวทางจากแบบอย่างความสำเร็จที่หลากหลาย เพื่อปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการสร้างเครือข่ายในการจัดการศึกษาในทุกระดับ ซึ่งอาจเริ่มต้นจากการประสานความร่วมมือในชุมชน ท้องถิ่น ไปสู่ภูมิภาค จนกระทั่งถึงเครือข่ายระดับชาติและนานาชาติ ในที่สุด ทั้งนี้เพราะคุณภาพของเยาวชน คือ อนาคตของชุมชน ความหวังของชาติ และของมวลมนุษยชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2553จ : 8) กล่าวไว้ว่า เจตนารมณ์มุ่งมั่นที่จะบรรลุความคาดหวังที่สำคัญ มีดังนี้ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ อันหมายถึง เป็นคนดี เป็นคนเก่ง เป็นคนที่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย ภายใต้บริบทสังคมโลกใหม่ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพและความสามารถในระดับสูงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อการพึ่งตนเองและเพื่อสมรรถนะในการแข่งขัน โรงเรียนยกระดับคุณภาพสูงขึ้นสู่มาตรฐานสากลผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) และตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA) เป็นโรงเรียนยุคใหม่ที่จัดการศึกษาแบบองค์รวม และบูรณาการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมศาสนา และการเมือง เพื่อพัฒนาประเทศอย่าง ยั่งยืน โรงเรียนพัฒนาหลักสูตร รูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนรู้อันมุ่งเน้นความแตกต่างตามศักยภาพของ ผู้เรียน โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีสื่ออุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและการสื่อสารที่เหมาะสม และปรับ ประยุกต์ใช้ได้ตามประโยชน์ ทันต่อความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก ผู้บริหาร ครูศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการที่เหมาะสม หลากหลายอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเรียนรู้ และเพิ่มพูน

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล ตลอดจนเพื่อจรรโลงความพึงพอใจ และความผูกพันต่อวิชาชีพอย่างแน่นแฟ้น โรงเรียนมีภาคีเครือข่ายการจัด การเรียนรู้ และร่วมพัฒนา กับ สถานศึกษาระดับ ท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ รวมทั้งเครือข่าย สนับสนุนจาก สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป็นศูนย์กลางและร่วมเป็น เครือข่ายพัฒนาความรู้ให้กับประชาชนในชุมชนและบุคคลทั่วไป

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า เจตนารมณ์และเป้าหมายในการดำเนินการของ โรงเรียน มาตรฐานสากล มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของนักเรียนของโครงการ โรงเรียน มาตรฐานสากลให้อยู่ในระดับเดียวกับนักเรียนของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง ซึ่งในอนาคต โครงการจะได้จัดให้มีการประเมินคุณภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียนโรงเรียนมาตรฐานสากล เทียบกับคุณภาพนักเรียนของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง การพัฒนาต้องพัฒนาแบบหลายมิติ ไปพร้อม ๆ กัน และต้องดำเนินการทั้งระบบ คือ ด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ เน้นพัฒนาผู้เรียน 5 ด้าน ได้แก่ เป็นเลิศทางวิชาการ สื่อสารสองภาษา ล้ำหน้า ทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคม โลก

การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ

นักวิชาการ ได้อธิบายแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการระบบคุณภาพ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553ค : 17 - 21) กล่าวว่าไว้ว่าการประเมินการบริหารจัดการระบบ คุณภาพเพื่อพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล ได้นำเกณฑ์คุณภาพแห่งชาติมาประยุกต์ใช้โดย กำหนดลักษณะการตั้งคำถาม เพื่อชี้ให้เห็นแนวทางการบริหารจัดการของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการและสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ สำหรับแนวทางการดำเนินการที่นำเสนอต่อไปนี้เป็นเพียงแนวทางกว้าง ๆ หรือเป็น ตัวอย่างเท่านั้น ทั้งนี้ในโรงเรียนสามารถกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่แตกต่างกันออกไปตาม บริบทและศักยภาพของแต่ละโรงเรียน

1. การนำองค์กร เป็นการดำเนินการที่แสดงให้ปรากฏระบบการนำโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรหลักที่เป็นทีมกำหนดค่านิยม ทิศทาง และผลงานที่คาดหวังอย่างไร รวมถึงการ มุ่งเน้นนักเรียน การเรียนรู้การกระจายอำนาจให้บุคลากร นวัตกรรม และการเรียนรู้ในองค์กร
2. การวางแผนกลยุทธ์ เป็นแผนเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาโรงเรียนไปสู่ เป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะเป้าหมายของโรงเรียนในโครงการพัฒนาคุณภาพ โรงเรียน มาตรฐานสากล ถือเป็นเป้าหมายที่มีความท้าทายเป็นอย่างมาก แผนจึงต้องมีความชัดเจน เห็นแนวทางการเดินทางไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในระบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ โรงเรียนต้องแสดงให้เห็นกระบวนการในการวางแผนกลยุทธ์และนำไปสู่การปฏิบัติ

ศศิพร รินทะ (2554 : 31) กล่าวไว้ว่า การบริหารคุณภาพองค์กร หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า TQM ได้นำแนวคิดของ Juran ไปพัฒนาและเสนอให้มีการควบคุมคุณภาพ นับตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงจนถึงพนักงานระดับล่าง ได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชีวิตและกระบวนการทำงานใหม่ มีแนวคิด ดังนี้

1. เจตจำนงอันมุ่งมั่นและความผูกพันที่มีต่อคุณภาพ หมายถึง องค์กรในการปรับปรุงคุณภาพด้วยความมุ่งมั่น จริงจัง ยาวนาน และทั่วทั้งองค์กร ในที่นี้หมายถึงการเสียสละทรัพยากร เช่น เวลา กำลังคน และงบประมาณ
2. รมรงค์ให้เกิดการรับรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จนเกิดจิตสำนึกทั่วทั้งองค์กร หมายถึง การถ่ายทอดนโยบายให้พนักงานทุกระดับรับทราบ ชี้แจงความจำเป็นอันแน่วแน่ของฝ่ายบริหารในการพัฒนาคุณภาพทั่วทั้งองค์กร
3. ตั้งเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพ คือ การกำหนดกิจกรรม ซึ่งควรจะวัดได้
4. จัดโครงสร้างองค์กร หมายถึง การจัดโครงสร้างองค์กรคุณภาพ เพื่อให้ทุกคนมีบทบาทและมีส่วนร่วม
5. วางแผนปฏิบัติงาน หมายถึง การวางแผนปฏิบัติงานเพื่อให้ระบบคุณภาพเป็นจริงในองค์กร โดยนำเอาองค์ประกอบของการบริหารไปปฏิบัติ
6. ติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพจะต้องมีการติดตามความก้าวหน้า และประเมินความสำเร็จ
7. แสดงความชื่นชมต่อพนักงานในความก้าวหน้า หรือความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพ หมายถึง ผู้บริหารระดับสูงแสดงความชื่นชมต่อความก้าวหน้าหรือความสำเร็จ หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพบุคลากร ขณะเดียวกันก็เป็นการรณรงค์กระตุ้นให้บุคลากรหันมาร่วมหรือสนับสนุนกิจกรรมด้วยความสมัครใจ
8. ปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาคุณภาพ ระบบจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป

ศุวิทย์ โคตวงษ์ (2555 : 34) กล่าวไว้ว่า คุณลักษณะสำคัญที่แสดงว่าโรงเรียน ได้พัฒนาสู่มาตรฐานสากล คือ การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ นโยบายการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนมาตรฐานสากล ได้กำหนดกรอบเกณฑ์ด้านการจัดการศึกษา เพื่อผลงานที่เป็นเลิศ ทั้งนี้ เพื่อผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศจึงประยุกต์แนวทางเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพของโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศได้ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1. การนำองค์กร
2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์

3. การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
5. การมุ่งเน้นบุคลากร
6. การจัดการกระบวนการ
7. ผลลัพธ์การปฏิบัติงาน

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารด้วยระบบคุณภาพ มีองค์ประกอบ 7 ข้อด้วยกัน ดังนี้ การนำองค์กร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นบุคลากร การจัดการกระบวนการ และผลลัพธ์การปฏิบัติงาน โดยต้องร่วมมือระหว่างผู้บริหารและครู ทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ เพื่อที่จะนำโรงเรียนไปสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลได้

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล

งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยหรือสัปดาห์ขึ้นอยู่กับการบริหารวิชาการทั้งสิ้น ซึ่งมีนักวิชาการได้สรุปความหมายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

กุลชญา เทียงตรง (2550 : 34) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดีขึ้นด้วยความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย นับตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและจุดมุ่งหมายของการศึกษา

สุชาดา วาระดี (2551 : 10) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการได้รับการศึกษาอันเป็นเป้าหมายของการศึกษา

ศิริพร ทาทราย (2552 : 13) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญ มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมกิจกรรมตามหลักสูตรและกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรเป็นหัวใจและงานหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมทุกชนิด เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี รวมทั้งการวัดผลประเมินผลด้วย ซึ่งความหมายของการบริหารงานวิชาการ

หมายถึง การจัดประสบการณ์ทุกชนิดภายในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ให้นักเรียนมีความประพฤติดี มีลักษณะนิสัยที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สันติ บุญภิรมย์ (2552 : 21) กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไหลหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดผลวัดรอยอยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทุกชนิดทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีต่อผู้เรียนมากที่สุด ส่งผลให้ผู้เรียนมีความประพฤติดี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข

ขอบข่ายงานบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานสำคัญของโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายของงาน เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมสาระการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการได้สรุปขอบข่ายงานวิชาการ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 6 - 7) กล่าวไว้ว่า คู่มือปฏิบัติงานข้าราชการครูกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ โดยสถานศึกษามีผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบการบริหารงานของสถานศึกษาที่มีโครงสร้างการบริหารงานตามกฎหมายที่มีขอบข่ายภารกิจที่กำหนด ซึ่งการแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาเป็นไปตามกฎกระทรวง และระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษากำหนด ซึ่งจะแบ่งส่วนราชการเป็นกลุ่มหรือฝ่ายหรืองาน ตลอดจนกำหนดอำนาจ หน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ ซึ่งจะต้องครอบคลุมขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป สำหรับขอบข่ายงานวิชาการ มีดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา

8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

พงษ์ศักดิ์ ขอจงดี (2552 : 32) กล่าวไว้ว่า ขอบเขตของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน ตามภารกิจหลัก 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านการวัด การประเมิน และเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2553 : 30) กล่าวไว้ว่า ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการของ โรงเรียนเป็น 12 ด้าน ตามกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ

1. หลักสูตร
2. กระบวนการจัดการเรียนการสอน
3. การวัด ประเมินผล และการรับเข้าศึกษาต่อ
4. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้

ปรียาพร วงศ์อนูตร โรจน์ (2553 : 3 - 4) กล่าวไว้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วยงาน 4 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการ งานวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดปฏิทินการศึกษา จัดทำ โครงการสอนและแผนการสอน
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัด ตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน
3. การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดตั้งอำนาจความสะดวกและ ส่งเสริมการจัดหลักสูตรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด แหล่งเรียนรู้เพื่อศึกษาค้นคว้า และการนิเทศการสอนเพื่อช่วยเหลือ แนะนำครู ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมและน่าเชื่อถือ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ มีขอบข่ายในการบริหาร ประกอบด้วยงานสำคัญ ๆ ทั้งหมด 5 ด้าน สรุปได้ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการศึกษา
3. การวัดและประเมินผล
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
5. การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การพัฒนาหลักสูตร

การหลักสูตรเป็นกรอบและแนวทางสำคัญในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยสอดคล้องกับนโยบายการศึกษา ของชาติ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามหัวข้อ ดังนี้

1. ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร

กุลชญา เทียงตรง (2550 : 38) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับ ขยายหรือสร้างหลักสูตรของสถานศึกษาตามแนวทางในข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนา ผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาเต็มศักยภาพ นำความรู้สู่การปฏิบัติ ได้ ซึ่งสถานศึกษาเป็นผู้วางแผนพัฒนาหลักสูตร เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนนั่นเอง นอกจากนี้ หลักสูตร สถานศึกษายังมีความสำคัญ คือ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีความรู้ เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่าง มีความสุข

กระทรวงศึกษาธิการ (2553ก : 42) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพ การใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและรายละเอียดของเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงาน ต้นสังกัดอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่น รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหา ในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามี ส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

สันติ บุญภิรมย์ (2552 : 53) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูอาจารย์ได้ร่วมมือกันเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง

หลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม ทั้งปัจจุบันและ
แนวโน้มในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องได้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนใน
สถานศึกษานั้น

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2553 : 40) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็น
กระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจทางเลือกทางการสอนให้เหมาะสม เพื่อการปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสถานศึกษา
โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558 : 25) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีดังนี้

1. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง ด้วยวิธีการดังนี้

1.1 จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง
ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนอื่น

1.2 จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

1.3 จัดให้มีวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของวิชาที่สูงและลึกซึ้งมากขึ้น สำหรับ
กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ การศึกษาด้านศาสนา ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา อาชีวศึกษา การศึกษา
ที่ส่งเสริมความเป็นเลิศ ผู้ปกครอง ผู้พิการ และการศึกษาทางเลือก

1.5 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา
ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และโลก

2. สถานศึกษาสามารถจัดทำหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การสอน
และอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนตามกลุ่มเป้าหมายพิเศษ โดยความร่วมมือ
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเครือข่ายสถานศึกษา

3. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบหลักสูตรสถานศึกษา

4. นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา อีกทั้งรายงาน
ผลให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับทราบ

รัชนิย์ สีหะวงษ์ (2558 : 31) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
ประกอบด้วยภารกิจ 5 ด้าน ดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

2. การสร้างหลักสูตร

3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินหลักสูตร
5. การปรับปรุงหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 34) ได้กล่าวถึงการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา

ไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระแกนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสถานภาพปัญหาและความต้องการของสังคมชุมชน และท้องถิ่น
2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจเป้าหมายคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
4. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม
5. นิเทศการใช้หลักสูตร
6. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

2. หลักการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางของการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดหลักการ พัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตาม
อัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบ โอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. ความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552 : 41) กล่าวว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรค 2 กำหนดให้สถานศึกษา มีหน้าที่ในการจัดทำสาระของหลักสูตรใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญา มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยจัด ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากชีวิตจริงของตนเองเป็นการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติ และ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ซึ่งหลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารในโรงเรียน เพราะงานวิชาการเป็นงานหลัก ของสถานศึกษาผู้บริหารต้องใช้หลักสูตรเป็นตัวกำหนดคน นโยบาย ทิศทางเดิน ตลอดจนทั้งแนวปฏิบัติ ทางด้านวิชาการและต้องสามารถบริหารหลักสูตรให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

4. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553 : 44 - 49) กล่าวว่า การจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น สถานศึกษาทั้งขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ที่มีความพร้อมด้านบุคลากรสามารถดำเนินการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาได้เอง โดยนำข้อมูล ด้านต่าง ๆ มาใช้ในการทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบท / สภาพ ชุมชนและนักเรียน ส่วนสถานศึกษาบางแห่ง โดยเฉพาะ โรงเรียนขนาดเล็กที่มีบุคลากรน้อย สามารถดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมดำเนินการกับ โรงเรียน ที่มีอยู่ในกลุ่ม โรงเรียนเดียวกัน ที่มีบริบท / สภาพใกล้เคียงกัน จากนั้นแต่ละโรงเรียนต้องนำหลักสูตรสถานศึกษา ดังกล่าวมาปรับเพื่อให้เหมาะสมกับบริบท / สภาพของสถานศึกษา มีการใช้และพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนกับคณะ ครุ ซึ่งจะทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพกว่าการที่โรงเรียนนำหลักสูตรมาใช้โดยครูไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่อง ต่อไปนี้ ระดับการพัฒนาหลักสูตร ครูต้องเป็นคณะทำงานเกี่ยวกับหลักสูตรของสถานศึกษา และ ระดับการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรของครู ซึ่งมีสามระดับ คือ ระดับที่หนึ่ง การรักษาสภาพเดิมของหลักสูตร คือ การที่ครูสนใจและใช้หลักสูตรที่มีอยู่แล้ว ระดับที่สอง จะเป็น การพัฒนาหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้ว ระดับที่สาม จะให้ความสนใจการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้ สอดคล้องกับการเรียนรู้ และสภาพของสังคมที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเมื่อผู้พัฒนาหลักสูตรไม่ว่าจะมา จากภายนอกหรือภายในโรงเรียน และหลักสูตรนั้นได้มีการกำหนดตายตัวไว้แล้ว การพัฒนาที่จะ

เป็นไปตามที่หลักสูตรถูกเขียน โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของกิจกรรมและแนวคิดเข้ากับวัตถุประสงค์ การพัฒนา ก็จะเป็นแบบคิดแปลง คือ ครูจะปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนควรรู้อะไร และพิจารณาว่าหลักสูตรที่ใช้เหมาะสมกับการสอนของครูหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมก็ต้องปรับปรุง หลักสูตรใหม่

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตรที่มีการประชุมชี้แจงนโยบายและทิศทางของโรงเรียนมาตรฐานสากลแก่นุเคราะห์ การกำหนดกลยุทธ์ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่นำโรงเรียนไปสู่มาตรฐานสากล การสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการมีส่วนร่วมต่อการจัดหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล การจัดบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล ครอบคลุมหลักสูตรแกนกลาง มีการประชาสัมพันธ์ ทำเอกสารคู่มือหลักสูตร จัดทำหลักสูตรตรงกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน มีการกำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร มีการวัดผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรทั้งก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้อย่างต่อเนื่อง และนำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนในครั้งต่อไป

การจัดการศึกษา

การจัดการศึกษา ถือว่ามีบทบาทในการบริหารการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีนักวิชาการได้สรุปการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสำคัญของการจัดการศึกษา

วัฒนา มัคคสมัน (2550 : 45 - 63) กล่าวว่า การจัดการศึกษา เป็นการจัดการสอนแบบโครงการ / โครงการเป็นแนวทางจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนได้กำหนดเรื่องที่จะเรียนรู้ตามความสนใจ ได้วางแผน ลงมือปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลจากข้อเท็จจริง นำผลงานมารายงาน นำเสนอ และร่วมอภิปรายจากประสบการณ์ โดยมีแนวทางการจัดกิจกรรม ดังนี้

ระยะที่ 1 เริ่มต้นโครงการ ได้แก่ สร้างความสนใจของผู้เรียน และผู้เรียนกำหนดหัวข้อโครงการ

ระยะที่ 2 พัฒนาโครงการ / โครงการ ได้แก่ กำหนดปัญหาที่จะศึกษา กำหนดสมมติฐานเบื้องต้น ลงมือปฏิบัติเพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปความรู้ / ผลการทดสอบสมมติฐาน

ระยะที่ 3 รวบรวมสรุป คือ นำเสนอผลงานโครงการ / โครงการ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2551 : 28 - 30) กล่าวไว้ว่า

การจัดการเรียนการสอนแนวคอนสตรัคติวิสนั้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรู้ไปพร้อมกัน มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ช้่นนำ ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียน และแจ้งจุดมุ่งหมายในการเรียน
2. ช้่นทบทวนความรู้เดิม ให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน อาทิ การอภิปราย การเล่าเรื่อง การตอบคำถาม การเขียนแผนภาพ เป็นต้น
3. ช้่นปรับเปลี่ยนแนวความคิด โดยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันเกี่ยวกับประเด็นที่เรียน ให้ผู้เรียนได้พิจารณาใคร่ครวญความแตกต่างระหว่างความคิดของตนเองกับความคิดคนอื่น แล้วจึงสร้างความคิด ความรู้ใหม่จากการอภิปรายร่วมกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการสอนแบบนี้
4. ช้่นนำความคิด ไปใช้ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำความคิดหรือความรู้ใหม่ที่สรุปขึ้นมา ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย
5. ช้่นทบทวน ให้ผู้เรียนได้ทบทวนความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยเปรียบเทียบความคิดเมื่อเริ่มเรียนกับความคิดหลังสิ้นสุดการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ประเมินความคิด ความรู้ที่สร้างด้วยตนเอง ก่อให้เกิด โครงสร้างทางปัญญา เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้มีความจำระยะยาว และเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. หลักการจัดการเรียนการสอน

ทิสนา แจมมณี (2552 : 120 - 123) กล่าวไว้ว่า หลักการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรได้รับ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต้นตัว และได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ซึ่งคำสำคัญว่า การมีส่วนร่วมอย่างต้นตัว เป็นการมีส่วนร่วมที่ผู้เรียนเป็นผู้จัดกระทำต่อสิ่งที่เรียนรู้ และควรเป็นการต้นตัวอย่างรอบด้านทั้งด้านกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ เพราะพัฒนาการทั้งสี่ด้านมีความสัมพันธ์ต่อกัน และส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมอย่างต้นตัวทางกาย คือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยวุฒิภาวะของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ร่างกายและประสาทการรับรู้ต้นตัว พร้อมทั้งจะรับรู้และเรียนรู้ได้ดี

2. การมีส่วนร่วมอย่างค้ำตัวทางปัญญา คือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางสติปัญญาหรือสมอง ได้คิดได้กระทำ โดยใช้ความคิดเป็นการใช้สติปัญญาของตนสร้างความหมาย ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้

3. การมีส่วนร่วมอย่างค้ำตัวทางอารมณ์ คือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้มีการเคลื่อนไหวทางอารมณ์หรือความรู้สึก เกิดความรู้ต่าง ๆ อันช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในเรื่องที่เรียนรู้ อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวเอง และต่อการปฏิบัติมากขึ้น

4. การมีส่วนร่วมอย่างค้ำตัวทางสังคม คือ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้มีการเคลื่อนไหวทางสังคมหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกันจะช่วยขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น และการเรียนรู้จะเป็นกระบวนการที่สนุก มีชีวิตชีวามากขึ้น หากผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2553จ : 8 - 12) กล่าวว่า iver โรงเรียนมาตรฐานสากล เป็นโรงเรียนในโครงการที่จัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยมีความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นเลิศวิชาการ (Smart) คือ มีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เทคโนโลยี ครอบรู้ภาษา ข้อมูล และทัศนภาพ (ภาษาภาพ สัญลักษณ์) มีผลการเรียนดีเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ มีความถนัดหรือความสามารถเฉพาะทางเป็นที่ประจักษ์ สามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือระดับสูงทั้งในประเทศหรือต่างประเทศโดยมีตัวชี้วัด ดังนี้

1.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ผ่านการประเมินระดับชาติอยู่ในระดับดีเป็นที่ยอมรับจากสถาบันนานาชาติ

1.2 นักเรียนมีความสามารถ ความถนัดเฉพาะทางเป็นที่ประจักษ์ สามารถแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ

1.3 นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจนถึงระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ในอัตราสูง

1.4 นักเรียนมีผลการเรียนที่สามารถถ่ายโอนกับสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ในนานาชาติได้

2. สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (Communicator) คือ มีทักษะการสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ มีทักษะการเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิผล ใช้ภาษา

สื่อสารได้ดีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ โดยมีตัวชี้วัด ดังนี้

2.1 นักเรียนใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น นอกจากภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้ดี

2.2 นักเรียนสามารถสอบผ่านการวัดระดับความสามารถทางภาษาจาก สถาบันภาษานานาชาติ

3. ถิ่นน้ำทางความคิด (Think) คือ มีความใฝ่รู้ สร้างสรรค์ กล้าเผชิญ ความเสี่ยง คิดได้ในระดับสูง มีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ ไคร่ครวญ วิจาร์ณ สังเคราะห์และ ประเมินค่า กล้านำเสนอความคิดที่สร้างสรรค์และแตกต่าง สามารถปรับตัว นำตนในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้ดี แก้ปัญหาจัดการกับความซับซ้อนได้ โดยมีตัวชี้วัด ดังนี้

3.1 นักเรียนสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดทำโครงการที่เสนอ แนวคิดเพื่อสาธารณะประโยชน์ร่วมกับนักเรียนนานาชาติ

3.2 นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าเผชิญความเสี่ยง มีเหตุผล และ วางแผนจัดการ คู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

3.3 นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อตัวเอง สังคมและประเทศชาติ

4. ผลงานอย่างสร้างสรรค์ (Innovator) คือ สามารถจัดลำดับความสำคัญ วางแผนและบริหารจัดการสู่ผลสำเร็จ สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ออกแบบสร้างสรรค์งาน สื่อสาร นำเสนอ เผยแพร่ มีผลงานออกแบบสร้างสรรค์ ประดิษฐ์คิดค้นที่นำเสนอ เผยแพร่ได้อย่าง กว้างขวาง สามารถผลิตงานที่เหมาะสม มีคุณภาพสูง โดยมีตัวชี้วัด ดังนี้

4.1 นักเรียนมีความสามารถประเมิน แสวงหา สังเคราะห์ และใช้ข้อมูล ข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานให้สำเร็จ

4.2 นักเรียนมีความรู้ด้านทัศนภาพ (ภาษาภาพ สัญลักษณ์) รู้จัก ติความสร้างสื่อในการพัฒนาการคิด การตัดสินใจและการเรียนรู้ให้ก้าวหน้าขึ้น

4.3 นักเรียนมีผลงานการประดิษฐ์ สร้างสรรค์ และออกแบบผลงานเข้า แข่งขัน ในเวทีระดับชาติและนานาชาติ

4.4 นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ออกแบบ สร้างสรรค์ งาน สื่อสาร นำเสนอ เผยแพร่และแลกเปลี่ยนผลงานได้

5. ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก (Global citizenship) คือ มีความตระหนัก รู้ต่อสภาวะการณ์โลก สามารถเรียนรู้และจัดการกับความซับซ้อน คลุมเครือ มีความรู้ เข้าใจและ

ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทยและของนานาชาติ โดยนักเรียนมีความตระหนักรู้สภาพการณ์โลก สามารถเรียนรู้และจัดการกับความซับซ้อน กลุ่มเครือข่าย มีความรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทยและนานาชาติ โดยมีตัวชี้วัด ดังนี้

5.1 นักเรียนมีความตระหนักรู้ในภาวะการณ์โลก สามารถเรียนรู้และจัดการความซับซ้อน

5.2 นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของนานาชาติ

5.3 นักเรียนมีความสามารถระบุประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ วิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและนโยบายสาธารณะเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนได้

5.4 นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นพลเมืองดีสามารถจัดการและควบคุมการใช้เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะและปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอุดมการณ์ทางประชาธิปไตยต่อสังคมไทยและสังคมโลก

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553 : 13 - 17) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล เป็นกระบวนการเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้เทียบเท่ากับสากล ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านคุณภาพวิชาการ

1.1 โรงเรียนจัดหลักสูตรทางเลือกที่เทียบเคียงกับหลักสูตรมาตรฐานสากล ได้แก่ หลักสูตร English Program (EP) Mini English Program (MEP) International English Program (IEP) International Baccalaureate (IB) หรือหลักสูตรความเป็นเลิศเฉพาะทาง

1.2 โรงเรียนจัดหลักสูตรที่ส่งเสริมความเป็นเลิศตอบสนองต่อความถนัดและศักยภาพตามความต้องการของผู้เรียน

1.3 โรงเรียนจัดหลักสูตรด้านอาชีพ (ปวช. ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา)

1.4 โรงเรียนจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ด้วยภาษาอังกฤษ

1.5 ปรับลดเนื้อหาเพิ่มความเข้มข้นของเนื้อหาหรือกิจกรรม
 ตูมมาตรฐานสากล (ทฤษฎีองค์ความรู้ (Theory of Knowledge) การเขียนความเรียงขั้นสูง (Extended essay) การสร้างโครงการ (Create project work) และเนื้อหากิจกรรมสู่สาระการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมสู่ความเป็นเลิศ

- 1.6 ลดเวลาสอน เพิ่มเวลาเรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่นักเรียน
- 1.7 โรงเรียนใช้หนังสือ ตำราเรียน สื่อที่มีคุณภาพผู้มาตรฐานสากล
- 1.8 โรงเรียนจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาใช้ระบบห้องเรียนคุณภาพ

(Quality classroom system)

1.9 โรงเรียนใช้ระบบการวัดและประเมินผลแบบมาตรฐานสากล โดยประเมินจากการสอบข้อเขียนสอบปากเปล่า สอบสัมภาษณ์ และสามารถเทียบโอนผลการเรียนกับสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

2. ด้านคุณภาพครู

2.1 ครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการผ่านการประเมินในระดับชาติ

2.2 ครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ ผ่าน การประเมินในระดับชาติ

2.3 ครูสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร

2.4 ครูใช้หนังสือ ตำราเรียนและสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศ

ในการจัดการเรียนการสอน

2.5 ครูใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการเผยแพร่ผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline)

2.6 ครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ในการจัดการเรียน การสอนกับนานาชาติ

2.7 ครูใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการวิจัยและพัฒนาโรงเรียนดำเนินการจัดทำวิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและใช้ผลการวิจัย เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาเทียบเคียงมาตรฐานสากลโดยมีตัวชี้วัด คือ โรงเรียนมีผลวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาอย่างน้อยปีการศึกษา ละ 1 เรื่อง

ปริญานุษ พิบูลสรารุช (2554 : 30 - 31) กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาแบบ บันได 5 ขั้น เป็นกระบวนการเรียนรู้แนวทางหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นำเสนอเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา ซึ่งส่งเสริม ทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนที่สำคัญหลายด้าน และจะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียนในอนาคต ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งคำถาม
2. การสืบค้นความรู้และสารสนเทศ
3. การสร้างองค์ความรู้
4. การสื่อสารและนำเสนอความรู้
5. การบริการสังคมและจิตสาธารณะ

สุวิทย์ โคดวงย์ (2555 : 27 - 28) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนสาระที่เป็นสากล 4 สาระ ได้แก่ ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge : TOK) ความเรียงขั้นสูง (Extended - essay) กิจกรรมสร้างสรรค์ (CAS) โลกศึกษา (Global education) จะช่วยให้การสะท้อนภาพความสำเร็จที่ชัดเจนทั้งความรู้ความสามารถตามสมรรถนะทั้ง 5 ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และศักยภาพความเป็นพลโลกของโรงเรียนมาตรฐานสากลที่กล่าวถึงผลจากการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ มี 4 ด้าน ดังนี้

1. รู้ภาษายุคดิจิทัลพื้นฐาน (Digital – age Literacy) วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เทคโนโลยี ฐานข้อมูล และทัศนภาพ รู้พหุวัฒนธรรมและมีความตระหนักสำนึกระดับโลก
2. คิดประดิษฐ์ - สร้าง (Inventive thinking) ปรับตัว นำคน จัดการกับความซับซ้อน ใฝ่รู้ สร้างสรรค์ กล้าเสี่ยง คิดได้ในระดับสูงและมีเหตุมีผล
3. มีประสิทธิภาพสูง (High productivity) จัดลำดับความสำคัญ วางแผน และบริหารจัดการมุ่งสำเร็จผล ใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพในโลกแห่งความเป็นจริง สามารถผลิตผลงานที่เหมาะสม มีคุณภาพสูง
4. สื่อสารมีประสิทธิภาพ (Effective communication) ทักษะทีมการร่วมมือ และสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และส่วนรวม

ส่วนการพัฒนาหลักสูตรใน โรงเรียนมาตรฐานสากลแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ โรงเรียนมาตรฐานสากลในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1. ทฤษฎีความรู้ (TOK : Theory of Knowledge) ควรจัดเป็นหน่วยบูรณาการอยู่ในสาระพื้นฐานทั้ง 8 สาระ เป็นสาระการเรียนรู้สำคัญที่จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนเป็นสาระการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาการเรียนการสอนแบบ TOK เป็นสาระการเรียนรู้ที่ว่าด้วยเรื่องประเด็นความรู้ต่าง ๆ องค์ความรู้ และทฤษฎีความรู้ ของสาระ

การเรียนรู้พื้นฐานทั้งหมดในเชิงบูรณาการ ในเชิงปฏิบัติ ครูและผู้เรียนจะต้องร่วมกันกำหนดเนื้อหา โดยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น การระดมสมอง การใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นร้อนของสังคมเหตุการณ์ปัจจุบัน สภาพปัจจุบัน และปัญหาที่ผู้เรียนหรือสังคมกำลังเผชิญหรือหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ เป็นต้น จากนั้นครูและผู้เรียนรวบรวมรายชื่อหัวข้อเรื่องอย่างเป็นระบบ โดยจัดเป็นเอกสารลักษณะรูปเล่มที่มีเป้าหมาย เพื่อช่วยผู้เรียนให้สามารถเข้าใจสถานการณ์ บริบทในสังคม และใช้ความรู้ที่ตนได้เรียนรู้มาศึกษาวิเคราะห์สภาพการณ์ สถานการณ์ บริบทในสังคม และใช้ความรู้ที่ตนได้เรียนรู้มาศึกษาวิเคราะห์สภาพการณ์ สถานการณ์ บริบทสามารถ จำแนกระหว่างการให้เหตุผลดี เหมาะสม และเหตุผลที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม สามารถวิเคราะห์และให้ เหตุผล ความอคติ ความลำเอียง เกี่ยวกับอุบัติการณ์ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถ ระบุความไม่สมเหตุสมผลของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

2. การเขียนเรียงความขั้นสูง (Extended - essay) ควรจัดเป็นหน่วยบูรณาการ อยู่ในสาระพื้นฐานภาษาไทยหรือเป็นสาระเพิ่มเติม เป็นสาระการเรียนรู้ที่จัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนและเรียบเรียงความคิดหรือข้อคิดเห็น การให้เชิงวิชาการ โดยใช้ภาษา อย่างถูกต้อง

3. โลกศึกษา (Global education) ควรเป็นหน่วยบูรณาการอยู่ในสาระพื้นฐาน ทั้ง 8 สาระ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการสร้างสรรค์โครงการและปฏิบัติจริง 3 กิจกรรมหลัก ๆ ที่ประกอบไปด้วยการสร้างสรรค์โครงการ โดยใช้ความรู้จากสาระการเรียนรู้ พื้นฐาน นำกิจกรรมในโครงการสู่การปฏิบัติจริงตามโครงการที่สร้างขึ้น และจัดหรือเข้าร่วม กิจกรรม บริการสังคม เช่น การเยี่ยมบ้านคนชรา โรงพยาบาลค่ายผู้อพยพอาสาสมัคร เป็นต้น

4. กิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์ (Creativity, Action, Service) ควรจัดเป็น หน่วยกิจกรรมอยู่ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โลก เรียนรู้เกี่ยวกับความคิด และเนื้อหาของทุกสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับโลกเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ และปรัชญา เช่น สิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย เศรษฐศาสตร์ ความยุติธรรม ความเสมอภาค สันติภาพ การบริหารความขัดแย้ง ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

จิตินา วรรณศรี (2557 : 46 - 47) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัด ของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และ การประยุกต์ใช้ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานระหว่างสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมอันดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ส่วนด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล PDCA มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Plan : P) เป็นการดำเนินงานเพื่อจัดเตรียม วางแผนงาน ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ การวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้

1.1 การวางแผนงานวิชาการ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางและแนวทางดำเนินงานวิชาการ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายของงานวิชาการ การกำหนด โครงการ กิจกรรมด้านวิชาการ การจัดทำปฏิทินการดำเนินงาน การจัดสรรและกำหนด ทรัพยากรในการดำเนินโครงการ / กิจกรรม การกำหนดโครงสร้างการบริหารงานวิชาการ การกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบแก่บุคลากร เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานวิชาการ เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนด

1.2 การพัฒนาหลักสูตร เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติ / คุณลักษณะตามที่คาดหวัง ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ปัญหาความต้องการของท้องถิ่น เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดสาระ การเรียนรู้ที่จำเป็นและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น กำหนดแนวทางจัดประสบการณ์ หรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีคุณลักษณะ

ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากนักน้อยเพียงใด และการนำหลักหลักสูตรสู่การปฏิบัติจริง โดยการทำแผนการจัดการเรียนรู้

2. การปฏิบัติตามแผน (Do : D) เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันได้แก่ การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้

2.1 การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ คู่มือ ชุดการสอน วิดีทัศน์ คอมพิวเตอร์หรืออื่น ๆ เพื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงการพัฒนาหรือการจัดเตรียมแหล่งเรียนทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 การจัดการเรียนรู้ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้และสอดคล้องจุดมุ่งหมายหลักสูตร ซึ่งควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเน้นผู้เรียนให้มีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรม ฝึกทักษะการคิด การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับเพื่อน การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง สอดแทรกและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ รวมทั้งการดำเนินโครงการ / กิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหา / พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสำคัญของการจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพการศึกษา

3. การตรวจสอบ (Check : C) เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวผู้เรียน ผลการเรียน รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อสรุปประเมินผลว่า สามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากนักน้อยเพียงใด ได้แก่ การนิเทศภายใน การวัดและประเมินผล

3.1 การนิเทศภายใน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู บุคลากรในสถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทความรับผิดชอบได้สำเร็จ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้นิเทศควรกำหนดแผนการนิเทศ ดำเนินการนิเทศ การปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้การบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

3.2 การวัดและประเมินผล เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ มากน้อยเพียงใด มีปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาผู้เรียนอย่างไรบ้าง

โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายตรงตามสภาพจริงและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้ โดยการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลหรือเครื่องมือวัดผลที่มีความสอดคล้อง ครอบคลุมเนื้อหาและคุณลักษณะที่ต้องการวัด อาทิ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบตรวจสอบรายการ แบบทดสอบ เป็นต้น

4. การปรับปรุง (Act : A) เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณากำหนด แนวทางปรับปรุงพัฒนาผลผลิตจากการดำเนินงานวิชาการ ได้แก่ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา และการพัฒนา ผู้เรียนให้เกิด การเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น หรือมีคุณลักษณะพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้หรือนำข้อมูลสารสนเทศจากการวัดและประเมินผล การเรียนรู้มาใช้วิเคราะห์ปัญหา เพื่อกำหนดวิธีการ สร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่ การวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ต่อไป

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษา หมายถึง มีการจัดการเรียน การสอนที่มีการประชุมชี้แจงออกแบบกระบวนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน มีการวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียน มาตรฐานสากล เน้นประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำ ให้คิดจริง กระตุ้นให้นักเรียนพัฒนา คุณลักษณะที่กำหนด มีการประชาสัมพันธ์ จัดทำเอกสารคู่มือครู / นักเรียน เกี่ยวกับการจัด การศึกษาอย่างครบถ้วนและเพียงพอ มีการจัดทำแผนพัฒนาครูเพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่ครู มีสื่อ อุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอและทันสมัย มีการกำกับ ติดตาม ให้ครูดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียน การสอนอย่างเคร่งครัด และนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาในครั้งต่อไป

การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบผู้เรียนว่าเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือ ไม่ ผู้วิจัย ได้ศึกษาตามหัวข้อ ดังนี้

1. ความหมายของการวัดผลและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2553ข : 88) กล่าวไว้ว่า การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการ เก็บรวบรวม ตรวจสอบ ติดตามผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐาน การเรียนรู้ / ตัวชี้วัดของหลักสูตรนำผล ไปปรับปรุงพัฒนาจัดการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการ ตัดสินผลการเรียนสถานศึกษาต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการ

วัดและประเมินผล การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ผลการประเมินตรงตามสภาพความรู้ ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพ การศึกษาได้ สถานศึกษาต้องกำหนดหลักการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดการวัดผลและประเมินผล 4 ประเภท คือ 1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 2) การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน 3) การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4) และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รุจิร ภู่อาระ (2551 : 146) กล่าวว่าไว้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การพิจารณาพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของผู้เรียน หรือกลุ่มผู้เรียน การพิจารณาดังกล่าว ครุนำมาใช้ตัดสิน การเปลี่ยนแปลงของนักเรียน อันเนื่องมาจากการสอนของครู และเพื่อนำมาใช้พิจารณาขยายผล การเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ

สมนึก ภักทิษณี (2551 : 3) กล่าวว่าไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินใจหรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผลการศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินอย่างใดอย่างหนึ่ง

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2552 : 99) กล่าวว่าไว้ว่า การวัดเป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัดดูตั้งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น เช่น การวัดความสามารถของสมองด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดของวัดดู ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลข จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้นเป็นการตรวจสอบการสอนของครูอาจารย์ และการเรียนของนักเรียนในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะปฏิบัติ ด้านเจตคติ ส่วนการประเมินผล เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริงและการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับวัดเป็น อย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทาง โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้งจะประกอบด้วยผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เกณฑ์การพิจารณา และการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ชวลิต ชูกำแพง (2553 : 18) กล่าวว่าไว้ว่า การวัดผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการ กำหนดตัวเลขหรือข้อมูลอย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยใช้เครื่องมือใด ๆ อาทิ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม ตัวอย่างผลการวัด เช่น กะทิ ได้คะแนนสอบวิชาภาษาไทย 25 คะแนน ธนาได้คะแนนการทำโครงการ 30 คะแนน เป็นต้น ส่วนการประเมินการเรียนรู้ หมายถึง

กระบวนการตัดสินตีค่าเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด เช่น กะทิ ได้คะแนนสอบวิชาภาษาไทย 25 คะแนน ผลประเมินอยู่ในระดับดี ธนา ได้คะแนนการทำโครงการ 30 คะแนน ผลประเมินอยู่ในระดับดีมาก

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อสะท้อนผลการจัดการศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินอย่างใดอย่างหนึ่ง พิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริงและการกระทำ โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทาง แล้วนำไปเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อประเมินผล โดยตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน หรือจัดอยู่ในระดับใดตามเกณฑ์มาตรฐาน

2. แนวทางการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 18) กล่าวไว้ว่า แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล มีดังนี้

1. ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินและตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา โดยประเมินตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 2. ดำเนินการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงพื้นฐานของนักเรียน
 3. ประเมินผลระหว่างเรียน หลังการเรียน และปลายปี เพื่อนำผลไปตัดสิน
 4. เลือกวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลาย เน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระและเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน
 5. ช่อมเสริม ปรับปรุง แก้ไขผลการเรียนของผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และส่งเสริมผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินให้พัฒนาการประเมินสูงสุดเต็มความสามารถ
 6. การตัดสินการผ่านรายวิชาตามเกณฑ์การผ่านผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนด
 7. จัดการเรียนช่อมเสริม และเรียนซ้ำรายวิชาที่ไม่ผ่านการตัดสินผลการเรียน
 8. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการประเมินและตัดสินผลการเรียน
- สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553 : 33) กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดความสำเร็จ โรงเรียนมาตรฐานสากล ดังนี้
- แนวทางการวัดผลและประเมินผลด้านผู้เรียน
1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการประเมินระดับชาติอยู่ในระดับดี เป็นที่ยอมรับจากสถาบันนานาชาติ

2. นักเรียนมีความสามารถ ความถนัดเฉพาะทางเป็นที่ประจักษ์สามารถแข่งขันในระดับชาติ และนานาชาติ
3. นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจนถึงระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ในอัตราสูงขึ้นไป
4. นักเรียนมีผลการเรียนที่สามารถถ่ายโอนกับสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ในนานาชาติได้
5. นักเรียนใช้ภาษาไทย / ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในการสื่อสารได้ดี
6. นักเรียนสามารถสอบผ่านการวัดระดับความสามารถทางภาษาจากสถาบันภาษานานาชาติ
7. นักเรียนสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดทำโครงการที่เสนอแนวคิด เพื่อสาธารณะประโยชน์ ร่วมกับนักเรียนนานาชาติ
8. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าเผชิญความเสี่ยง สามารถใช้ความคิดระดับสูงมีเหตุผล และวางแผนจัดการสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้
9. นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ
10. นักเรียนมีความสามารถประเมิน แสวงหา สังเคราะห์และใช้ข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการให้สำเร็จ
11. นักเรียนมีความรอบรู้ด้านทัศนภาพ (ภาษาภาพ สัญลักษณ์ สัญลักษณ์) รู้จักตีความ สร้างสื่อในการพัฒนาการคิดการตัดสินใจและการเรียนรู้ให้ก้าวหน้าขึ้น
12. นักเรียนมีผลงานการประดิษฐ์สร้างสรรค์และออกแบบผลงานเข้าแข่งขันในเวทีระดับชาติและนานาชาติ
13. นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ออกแบบ สร้างสรรค์งานสื่อสาร นำเสนอ เผยแพร่และแลกเปลี่ยนผลงานได้ในระดับชาติและระดับนานาชาติ
14. นักเรียนมีความตระหนักรู้ในสภาพการณ์ของโลก สามารถเรียนรู้และจัดการกับสภาพการณ์ที่มีความซับซ้อน
15. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของนานาชาติ

16. นักเรียนมีความสามารถระบุประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ วิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและนโยบายสาธารณะเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนได้

17. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นพลเมืองดีสามารถจัดการและควบคุมการใช้เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะและปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอุดมการณ์ประชาธิปไตย สังคมไทยและสังคมโลก ตัวชี้วัด

แนวทางการวัดและประเมินผลด้านหลักสูตรและการสอน

1. โรงเรียนจัดหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเคียงกับหลักสูตรมาตรฐานสากล
2. โรงเรียนจัดหลักสูตรที่ส่งเสริมความเป็นเลิศตอบสนองต่อความถนัดและศักยภาพตามความต้องการของผู้เรียน
3. โรงเรียนจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ด้วยภาษาอังกฤษ
4. โรงเรียนจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ การสื่อสารและการนำเสนอ และกิจกรรมสร้างสรรค์และบริการสังคม
5. โรงเรียนใช้หนังสือ ตำราเรียน และสื่อที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
6. โรงเรียนใช้ระบบการวัดและประเมินผลแบบมาตรฐานสากล โดยประเมินจากการสอบข้อเขียน สอบปากเปล่า สอบสัมภาษณ์การลงมือปฏิบัติและสามารถเทียบโอนผลการเรียนกับสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

พิชัย เหลืองอรุณ (2555 : 44) กล่าวไว้ว่า โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการประเมินและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเทียบเคียงมาตรฐานเพื่อนำไปสู่ความเป็นสากล มีการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา รวมทั้งมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน จึงสรุปแนวทางการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. การกำหนดแนวดำเนินการหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลกับหน่วยงานที่ได้มาตรฐานนำไปสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล ต้องมีการจัดแนวทางดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดทำหลักสูตร
2. การประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียนรู้ โดยการประเมินผลต้องมีหลากหลายวิธี และใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา
3. การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ คือ การนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล หมายถึง มีการวัดผลและประเมินผลที่มีประจักษ์แจ้งกำหนดแนวดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลที่ได้มาตรฐานและนำไปสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด จัดทำแผนพัฒนาครู เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลอย่างชัดเจน สอดคล้องกับสภาพจริง ในการจัดการศึกษาวัดผลและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระ และ ธรรมชาติผู้เรียนพัฒนาเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่มีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ได้ ดำเนินการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล การกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผลของครูทุกคนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผล ไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เพื่อการดำเนินการบริหารงานของโรงเรียนต่อไป

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การวิจัยมีความสำคัญและเป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม การวิจัยจึงเป็นเครื่องมือที่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษานำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาตามหัวข้อ ดังนี้

1. ความหมายของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552 : 117) กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนเป็นการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนที่มุ่งเน้นผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นเป้าหมายของการจัดการ การเรียนรู้ ด้วยการ ใช้การวิจัยในกระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ และวิจัยพัฒนา คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2553 : 24) กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่ครูได้แสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรม ทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553 : 44) กล่าวว่า การวิจัยเป็น กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้สอนหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้อที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละ ระดับการศึกษา ครูผู้สอนต้องทำวิจัยอยู่ตลอดเวลา ด้วยการศึกษาค้นคว้า และสังเกตในขณะที่ กำลังสอน ทั้งในด้านเนื้อหาที่สอน วิธีสอน ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เรียน และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การกระทำดังกล่าวจัดเป็นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2. แนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ใช้การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมุ่งพัฒนาทางเลือกและวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการยกระดับคุณภาพงานหรือคุณภาพชีวิต ซึ่งมีนักวิชาการได้สรุปไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553ข : 40 - 42) กล่าวไว้ว่า การวิจัยและพัฒนาจะให้ผลลัพธ์ที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ นวัตกรรมประเภทวัตถุที่เป็นชิ้นอัน ซึ่งอาจเป็นประเภทวัสดุ อุปกรณ์ ชิ้นงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ชุดการสอน สื่อการสอน ชุดกิจกรรมเสริมความรู้ คู่มือประกอบการทำงาน เป็นต้น และนวัตกรรมประเภทที่เป็นรูปแบบ วิธีการ กระบวนการ ระบบปฏิบัติการ อาทิ รูปแบบการสอน วิธีการสอน รูปแบบการบริหารจัดการระบบทำงาน Q.C., TQM, BSC เป็นต้น แนวทางการดำเนินการและวิธีการการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน มีดังนี้

1. การวิจัยและพัฒนาในระดับห้องเรียน เป็นการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยและพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้นวัตกรรมประเภทวัตถุที่เป็นชิ้นอัน ซึ่งอาจเป็นประเภทวัสดุ อุปกรณ์ ชิ้นงาน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชุดการสอน สื่อการสอน ชุดกิจกรรม สื่อเสริมความรู้ คู่มือประกอบการทำงาน เป็นต้น หรือนวัตกรรมประเภทที่เป็นรูปแบบ วิธีการ กระบวนการ ระบบปฏิบัติการ อาทิ รูปแบบการสอน วิธีสอน เป็นต้น

2. การวิจัยและพัฒนาในระดับโรงเรียน เป็นการส่งเสริมให้โรงเรียนจัดทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาในระดับองค์กร โดยมุ่งศึกษานวัตกรรมการใช้หลักสูตร โรงเรียนทั้งระบบ หรือศึกษารูปแบบ วิธีการ กระบวนการบริหารจัดการโรงเรียน เช่น ระบบการทำงาน Q.C., TQM, BSC เป็นต้น

3. การวิจัยและพัฒนาในระดับกลุ่มจังหวัด / เครือข่ายการนิเทศ เครือข่ายการนิเทศ การมัธยมศึกษาทุกเครือข่ายควรจัดทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลในภาพรวม โดยอาจทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาในด้านหลักสูตรและการสอนด้านการบริหารคุณภาพ เช่น ระบบการทำงาน Q.C., TQM, BSC เป็นต้น

4. การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) เป็นงานวิจัยที่บุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เช่น โรงเรียนกับชุมชน ครูกับศึกษานิเทศก์ หรือระหว่างครูด้วยกัน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการวิจัย อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัญหา การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ผล และสรุปรายงานการวิจัย การวิจัยจึงควรคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุด และการวิจัยที่จะให้ผลประโยชน์สูงสุดนั้นย่อมเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา หรือการวิจัยพัฒนา โดยที่ทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอน เป็นการประยุกต์หาวิธีการแก้ไขปัญหาไปพร้อม ๆ กัน หรือกล่าวได้ว่ามีการแสวงหาแนวความคิดและแนวทางในการแก้ปัญหา

จิตติมา วรรณศรี (2557 : 97) กล่าวไว้ว่า การพัฒนานวัตกรรมการหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วยการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัจจุบัน/ปัญหา การสร้างนวัตกรรม การทดลองใช้นวัตกรรม และการประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน / ปัญหา โดยการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งอาจใช้วิธีการต่าง ๆ อาทิ ข้อมูลจากบันทึกหลังการสอน สถิติผลการเรียน การวินิจฉัยด้วยแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เป็นต้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาซึ่งอาจเกิดจากตัวผู้เรียน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน หรืออาจเกิดจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางแก้ปัญหา หรือพัฒนานวัตกรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างนวัตกรรม ครูสร้างสื่อ / นวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน อาทิ รูปแบบสอน ชุดการสอน สื่อ CAI, e-learning สำหรับการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ / หน่วยการเรียนรู้ใด ๆ เป็นต้น ซึ่งต้องใช้เป็นสื่อหรือวิธีการในการจัดการเรียนรู้ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่จะสามารถที่จะสามารถเห็นผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ในขั้นตอนนี้ นอกจากการสร้างนวัตกรรมใหม่แล้ว เครื่องมืออื่น ๆ ที่จะใช้ประกอบการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ก็ต้องดำเนินการจัดเตรียมให้พร้อม ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้นวัตกรรม เป็นขั้นตอนสำคัญเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ โดยการนำสื่อ วิธีการ นวัตกรรม ที่สร้างขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย เก็บรวบรวมข้อมูลขณะจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และตรวจสอบความมีประสิทธิภาพว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนได้หรือไม่อย่างน้อยเพียงใด

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุง เป็นขั้นตอนตรวจสอบความพึงพอใจ ความเหมาะสมของกระบวนการใช้สื่อ วิธีการ นวัตกรรม ที่สร้างขึ้น ตลอดจนปัญหาอุปสรรค สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข โดยอาจสอบถามจากผู้เรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้นวัตกรรม เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับครูผู้สอนนำมาใช้ในการปรับปรุงสื่อ วิธีการ นวัตกรรมให้มีความเหมาะสมมากขึ้น สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในครั้งต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 31) กล่าวไว้ว่า แนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนสรุปได้ ดังนี้

1. ศึกษาและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์หัตถ์วิจัยและการนำผลวิจัยมาใช้ในการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา

2. ศึกษาวิเคราะห์หัตถ์วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้

3. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและผลงานวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพนักเรียนในความรับผิดชอบ

5. สร้างเครือข่ายในการศึกษาวิเคราะห์หัตถ์วิจัยกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาและส่วนกลาง

6. วิจัยประเมินผลเพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552 : 117) กล่าวไว้ว่า การใช้การวิจัยในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีวิธีการอย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องทราบความต้องการ การเรียนรู้ของตนเอง มีการลำดับความสำคัญก่อนหรือหลังตามความจำเป็น

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีการวางแผนการเรียนรู้ของตนเองว่า มีเป้าหมายเรื่องใด มีเวลาทำน้อยเพียงใด มีแหล่งการเรียนรู้ที่ไหน วิธีใดบ้าง และเมื่อมีปัญหาต้องไปปรึกษาใคร ตลอดจนการวางแผน ไปถึงการนำความรู้ไปปรับปรุงและพัฒนาอย่างไร

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เป็นการแสวงหาความรู้ตามที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ในการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปความรู้ เป็นขั้นตอนที่สรุปและนำเสนอความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล เพื่อปรับปรุงและนำไปใช้ในการพัฒนาต่อไป จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ที่มีการประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจนสำรวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาจริงของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัย สร้างเครือข่ายในการจัดทำวิจัยภายใน โรงเรียน สร้างเครือข่ายในการทำวิจัยระหว่างโรงเรียน ทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นำผลการวิจัยในแต่ละปีการศึกษามาปรับปรุง และต่อยอดในการทำวิจัยในครั้งต่อไป กำกับ ติดตามการจัดทำวิจัย

ของครู ดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ผลงานการวิจัยภายในโรงเรียน และแก่สถานศึกษาอื่น ๆ

การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1. ความหมายของการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 18) กล่าวว่าไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศ และครู เพื่อดูแลช่วยเหลือให้คำแนะนำในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา และส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพของครู

สุกัญญา พนาสุวรรณรัตน์ (2557 : 19) กล่าวว่าไว้ว่า การพัฒนาครูเพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ปนัดดา ศิริพัฒนกุล (2558 : 11) กล่าวว่าไว้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูในสถานศึกษาในการให้คำแนะนำช่วยเหลือให้คำปรึกษาเสนอแนะแก่ผู้ร่วมงาน เกี่ยวกับกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนและให้ความร่วมมือเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการปฏิบัติงานของครูผู้สอน เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศ และครู เพื่อดูแลช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน

2. แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

การนิเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากล มีนักวิชาการได้สรุปการดำเนินการไว้หลายวิธี ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 9 - 10) กล่าวว่าไว้ว่า เทคนิคการนิเทศที่จะช่วยเหลือครูในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนมีหลายแนวทาง ดังนี้

1. การให้ข้อมูลสารสนเทศโดยตรง เป็นการนิเทศครูที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อช่วยเหลือ แนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ มีแนวทางการดำเนินการดังนี้

- 1.1 ระบุปัญหา
- 1.2 เสนอแนวทางแก้ปัญหา
- 1.3 สรุปทางเลือก

1.4 กำหนดแผนดำเนินการ

2. การนำตนเอง เป็นการนิเทศที่ช่วยกระตุ้นให้ครูสามารถค้นพบสาเหตุของปัญหาและกำหนดแนวทางแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาการสอนด้วยตนเอง โดยมีผู้นิเทศคอยช่วยเหลือ
3. การเดินเยี่ยมชั้นเรียน เป็นการนิเทศโดยผู้นิเทศไปเยี่ยมชั้นเรียนของครู สังเกตสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน พฤติกรรมและผลงานของนักเรียน แฟ้มสะสมงาน และอื่น ๆ
4. การให้คำแนะนำเพื่อน เป็นการนิเทศที่มีลักษณะของการช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนครูด้วยกัน และไม่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล เป็นการพบปะเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน การวางแผน การสังเกต การสะท้อนความคิดและร่วมกันสร้างสรรค์เพื่อปรับปรุง
5. การนิเทศแบบคลินิก เป็นกระบวนการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือ และปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนที่เป็นระบบ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้
 - 5.1 การประชุมก่อนสังเกตการณ์ โดยผู้นิเทศจะพูดคุยสนทนากับครู เพื่อร่วมกันวางแผนกำหนดแนวทางดำเนินการนิเทศ
 - 5.2 การสังเกตชั้นเรียน ดำเนินการสังเกตการณ์จัดการเรียนการสอนของครูในชั้นเรียน โดยสามารถใช้วิธีสังเกตหลายแบบ
 - 5.3 การวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์ โดยผู้นิเทศนำข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพจากการสังเกตมาวิเคราะห์และสรุปผลจากการสังเกต
 - 5.4 การประชุมการนิเทศ เป็นการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับครู หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต โดยขั้นนี้ผู้นิเทศจะแจ้งผลการสังเกตพฤติกรรมการสอนที่พบในชั้นเรียนเป็นการทบทวน
 - 5.5 การวิเคราะห์หลังการประชุม ขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนการดำเนินงานใน 4 ขั้นตอนที่ผ่านมา เพื่อตรวจสอบประเมินการดำเนินงานว่า การดำเนินงานของผู้นิเทศมีประสิทธิผลหรือไม่ เพื่อช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้
6. การนิเทศแบบพี่เลี้ยง เป็นกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยนักวิชาการหรือผู้นิเทศที่มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับครูที่มีประสบการณ์น้อย เพื่อให้คำปรึกษาหารือ
7. การนิเทศที่ใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นวิธีการที่นิยมนำมาใช้เพื่อให้ นักวิชาการหรือผู้นิเทศได้มีส่วนร่วมในการสะท้อนกลับเกี่ยวกับงาน
 - 7.1 การวิเคราะห์ปัญหา
 - 7.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่มีความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา
 - 7.3 การเลือกวิธีการแก้ปัญหา

7.4 การสร้างต้นแบบนวัตกรรม

7.5 การทดลองใช้นวัตกรรม

7.6 ประเมินผลการใช้นวัตกรรม

วรากรณ์ แสงพลสิทธิ์ (2554 : 14) กล่าวไว้ว่า แนวทางการนิเทศการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. การนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ การนิเทศแบบวิทยาศาสตร์เป็นแนวทางการนิเทศแบบหนึ่งที่สำคัญผลการวิจัยมาใช้ นำทฤษฎีทางการศึกษาที่เกิดขึ้น และการวัดผลการศึกษาได้เจริญขึ้น จึงได้นำสิ่งที่ค้นพบใหม่ ๆ มาให้ครูประยุกต์ใช้สำหรับครูเพื่อที่จะได้ปรับปรุงครูให้เป็นครูที่มีคุณภาพและทำงานอย่างเป็นระบบและระเบียบตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจสรุปแนวทาง การนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ได้ 2 แนวทาง ควบคู่กัน คือ กระบวนการแสวงหาความจริงทางการศึกษากับกระบวนการหาวิธีการแก้ปัญหาทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การนิเทศแบบคลินิก เป็นการนิเทศที่มุ่งเน้นให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจำเพาะจงเจาะลงไป เป็นการนิเทศที่ใช้ในห้องเรียน โดยเฉพาะผู้นิเทศมีบทบาทคล้ายหมอ และผู้รับการนิเทศ คือ คนไข้ ซึ่งมีสภาพปัญหาและต้องการแก้ไขปัญหานั้นจึงนำมาปรึกษาหมอ เพื่อขอรับการนิเทศ จึงรักษาคนไข้ในคลินิกโดยสร้างเครื่องมือรักษาเฉพาะไข้ที่ผู้รับการนิเทศต้องการ

3. กระบวนการนิเทศแบบคลินิกตามแนวคิดของโคแกน แบ่งเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศและครู

3.2 วางแผนร่วมกับครู ครูกับผู้นิเทศเตรียมการสอนร่วมกัน อาจเตรียมหนังสือบทเรียน ในที่นี้หมายถึงกระบวนการสอนที่เน้นวัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ และอยู่ในขอบข่ายจำกัด ซึ่งอาจสอนจบใน 1 คาบ หรือ 1 วัน หรือ 2 วัน แผนการสอนที่รวมวัตถุประสงค์เชิงซ้อน และใช้เวลาหลายคาบ เรียกว่า หน่วยการสอน ขอบข่ายแผนการสอนจะกว้างแค่ไหนก็ตามจะต้องมุ่งให้เกิดผลแก่ครูและนักเรียนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เสมอ

3.3 วางแผนยุทธวิธีการสังเกตการณ์สอน ผู้นิเทศและครูควรช่วยกันวางแผนแนวปฏิบัติ แนวการสังเกตการณ์สอน ควรมีการตกลงกันให้ชัดเจนแจ่มแจ้งว่าจะสังเกตอะไรบ้าง ระยะเวลาที่ใช้ในการสังเกต การมีส่วนร่วมในกิจกรรม

3.4 การสังเกตการณ์สอน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนการสอนของนักเรียนและครู พร้อมกับสถานการณ์ในห้องเรียนมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

3.5 วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน หลังจากสังเกตการณ์สอน ครูและผู้นิเทศวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทั้งในระยะเริ่มแรก และการวิเคราะห์ระยะต่อมาอาจวิเคราะห์ร่วมกันหรือวิเคราะห์ร่วมกับผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ การกำหนดข้อตกลงจะต้องเป็นไปในส่วนที่จะพัฒนาความสามารถในด้านการนิเทศแบบคลินิกและความจำเป็นของคุณในขณะนั้น

3.6 กำหนดวิธีการประชุมปรึกษาหารือขั้นตอนต้น ๆ ผู้นิเทศมักจะเป็นผู้วางแผน กำหนดวิธีการแก้ปัญหา และกำหนดเทคนิคการประชุมปรึกษาหารือกับครู ข้อควรปฏิบัติ คือ การวางแผนเพื่อจัดประชุมปรึกษาหารือร่วมกันทั้งฝ่ายครูและผู้นิเทศ

3.7 ประชุมปรึกษาหารือหรือมีวัตถุประสงค์ให้ครูได้รับทราบถึง บทเรียนและพฤติกรรมการสอนที่เสร็จสิ้นแล้ว และเพิ่มพูนความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพฤติกรรมรวม เพื่อที่จะปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน

3.8 ปรับปรุงแผนเมื่อตกลงกันแล้วว่า พฤติกรรมการสอนใดที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขผู้นิเทศ และครูควรนำพฤติกรรมนั้นมาเพื่อปรับปรุงวางแผนการสอนต่อเนื่อง ในขั้นนี้มีข้อเสนอแนะด้วย

3.9 การนิเทศเพื่อพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะทางสังคม สภาพสังคมในปัจจุบันมีปัญหามากมายที่ทำให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างไม่มีความสุข ทั้งการลักขโมย การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น การข่มขืนแล้วฆ่า สภาพแวดล้อมไม่ดี คนขาดคุณธรรมและจริยธรรม ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เกิดจากมนุษย์ทั้งสิ้น เพื่อช่วยขจัดปัญหาและลดปัญหาดังกล่าวหน่วยงานต่าง ๆ จึงได้หาวิธีการในการที่ส่งเสริมให้นักเรียนหรือเยาวชนได้มีทักษะทางสังคม คำว่า “ทักษะทางสังคม” ในที่นี้หมายถึง การที่บุคคลมีใจตั้งมั่น ร่วมคิดร่วมตัดสินใจอย่างฉลาด และร่วมลงมือทำงานเป็นผลดีต่อคนส่วนใหญ่อย่างเป็นนิสัยด้วยความภาคภูมิใจ

3.10 การนิเทศแบบวิมังสา จากรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยทางการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย พบว่า การนิเทศการศึกษาที่ผ่านมามีความเกี่ยวข้องกับการนิเทศทั่วไปมากกว่าการนิเทศการเรียนการสอน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ได้รับผลสำเร็จสูงเท่าที่ควร เนื่องจากการนิเทศการสอนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนของครู ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง ดังนั้นในช่วงเวลาต่อไปควรส่งเสริมให้ดำเนินการนิเทศการสอนมากขึ้น และผลสืบเนื่องจากการนิเทศที่ผ่านมาเป็นลักษณะของการนิเทศทั่วไปมากกว่าการนิเทศการสอน ดังนั้น จึงปรากฏว่ากิจกรรมการนิเทศการศึกษาที่ใช้โดยมากจะเป็นการนิเทศทางอ้อม โดยการใช้สื่อและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งกระทำกับกลุ่มใหญ่ ขั้นตอนการนิเทศแบบวิมังสาจึงเป็นวิธีการที่เข้าถึงครูผู้สอนและงานวิชาการ โดยตรง

โดยผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศจะร่วมกันวิเคราะห์ ใต้ร่อง ตรวจสอบหาเหตุผล ตรวจสอบข้อบกพร่องในสิ่งที่ทำ

สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553 : 44) กล่าวไว้ว่าการนิเทศสามารถแบ่งเป็นประเภท ดังนี้

1. การนิเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการสอน มุ่งให้ความสำคัญกับการปรับปรุง โครงสร้างหลักสูตร เพื่อเทียบเคียงมาตรฐานสากล ทั้งการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อไปสู่เป้าหมายให้นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นพลโลก

2. การนิเทศเพื่อการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา การพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลมุ่งให้โรงเรียนมีเครือข่ายร่วมกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เครือข่ายร่วมพัฒนาตามพื้นที่ เครือข่ายกลุ่มร่วมพัฒนา เครือข่ายร่วมพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ และเครือข่ายที่มีความเป็นอัตลักษณ์

3. การนิเทศเพื่อการบริหารจัดการระบบคุณภาพ ผู้นิเทศต้องใช้หลักการนิเทศจากภายนอกเพื่อประสานการนิเทศภายใน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับโรงเรียนตามบริบทของ โรงเรียนมาตรฐานสากลแต่ละแห่ง เช่น การกำหนดวิสัยทัศน์ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องในทุกประเด็น การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหาร โรงเรียนบริหารจัดการบรรยากาศภายในโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนมีการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ โดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบ Coaching เพื่อกระตุ้นการพัฒนากระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสร้างแรงจูงใจให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ

4. การนิเทศเพื่อพัฒนาระบบการนิเทศภายใน โรงเรียนมาตรฐานสากล ในการนิเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลควรเป็นการดำเนินงานที่ประสานเชื่อมโยงกันระหว่างเครือข่ายนิเทศภายนอก และบุคลากรหลักภายใน โรงเรียนอันจะนำไปสู่การช่วยเหลือร่วมมือกันพัฒนา โรงเรียนสู่มาตรฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะครอบคลุมการบริหารจัดการศึกษาของ โรงเรียนสู่มาตรฐานสู่มาตรฐานสากล

กระทรวงศึกษาธิการ (2557 : 66 - 71) กล่าวไว้ว่า เครือข่ายการนิเทศการมัธยมศึกษา ควรดำเนินการ ดังนี้

1. จัดทำฐานข้อมูลโรงเรียนมาตรฐานสากลในเครือข่ายความรับผิดชอบ และศึกษาข้อมูลพื้นฐานของทุกโรงเรียน

2. เตรียมความพร้อมขับเคลื่อนโดยจัดประชุมปฏิบัติการเพื่อสร้างความตระหนักแก่ผู้บริหาร และครูโรงเรียนมาตรฐานสากล

2.1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเจตนารมณ์และสาระสำคัญของการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากล

2.2 ตั้งวิเคราะห์และจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลระหว่างปี พ.ศ.2553 - 2555 ได้แก่ จัดทำแผนนิเทศ และส่งเสริมให้สถานศึกษาที่มุ่งสู่มาตรฐานสากล

3. จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ร่วมกันระหว่าง สทฐ. และโรงเรียนเพื่อการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล

4. นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานและประสานงานให้ความช่วยเหลือโรงเรียน เพื่อการพัฒนาสู่มาตรฐานสากลตามความจำเป็นอย่างต่อเนื่อง เป้าหมายความสำเร็จ

1. ผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษามีความตระหนักและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล สามารถวางแผนและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเจตนารมณ์

2. โรงเรียนมาตรฐานสากลทุกโรงเรียนจัดทำพันธะสัญญากับ สทฐ. เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ของการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล

3. โรงเรียนมาตรฐานสากลได้รับการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และความช่วยเหลือร่วมมือตลอดจนการสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง มีการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยมีการประชุมชี้แจงการจัดทำปฏิทินการนิเทศอย่างชัดเจน สังเกตการณ์ เพื่อร่วมกันวางแผนกำหนดแนวทางดำเนินการนิเทศอย่างชัดเจน บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการนิเทศ เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนมุ่งสู่มาตรฐานสากล สํารวจปัญหา และความต้องการด้านการนิเทศ บุคลากรในโรงเรียนให้ความสำคัญกับการนิเทศโรงเรียน ดำเนินการนิเทศอย่างจริงจังจัดทำเครื่องมือในการนิเทศอย่างครอบคลุม กำกับ ติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการสอนครั้งต่อไป

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ พบว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการที่เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 5 ด้าน ดังนี้

ปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตร

สันติ บุญภิรมย์ (2552 : 19) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการยังมีจุดอ่อนและข้อบกพร่องในด้านหลักสูตร ดังนี้

1. ขาดการพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางให้สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่นและหลักสูตรสถานศึกษา
2. การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียนและระดับสูงไม่เพียงพอ และที่สำคัญผู้บริหารให้ความสนใจกับงานอื่น ๆ ของสถานศึกษามากกว่างานวิชาการ
3. สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับบุคคล ครอบครั้ว ชุมชน และองค์กร สังคมอื่น ๆ ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการน้อย
4. ปฏิรูปหลักสูตรไม่ได้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ ไม่บรรลุเป้าหมาย
5. ผู้บริหารและครูสับสน ไม่มั่นใจ และเข้าใจไม่ตรงกันในการจัดหลักสูตร

พิจิต เหลืองอรุณ (2555 : 267) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมาตรฐานสากล ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่พบมากที่สุดคือ ครูและบุคลากรยังขาดความชัดเจนเกี่ยวกับโรงเรียนมาตรฐานสากล ยังให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนน้อยกว่าที่ควร อีกทั้งโรงเรียนยังขาดความพร้อมด้านบุคลากรจึงทำให้มีปัญหาด้านการจัดหลักสูตร

สุกฤตยา เกตานนท์ (2555 : 107) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อการจัดการศึกษา รวมถึงไม่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งขัดกับการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มุ่งเน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

กษิรา วาระรัมย์ (2556 : 63) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตร ได้แก่

- 1) บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตร
- 2) ขาดการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
- 3) ขาดการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร
- 4) ขาดการประเมินการใช้หลักสูตร และ
- 5) ไม่สามารถบริหารหลักสูตรได้บรรลุเป้าหมาย

อภิชา พุ่มพวง (2559 : 266) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หลักสูตร ทำให้ประสบปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ และจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ยังไม่สอดคล้องกับ

สภาพชุมชน ขาดการนิเทศ ติดตามผลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดหลักสูตร พบว่ามีปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปใช้ จัดทำให้ผู้เรียนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ไม่มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

ปัญหาด้านการจัดการศึกษา

สุกฤษฎา เกษานนท์ (2555 : 110) กล่าวว่า iva ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการศึกษา พบว่า ครูจัดทำแผนการสอนไม่ครบทุกกลุ่มสาระ อุปกรณ์และสื่อการสอน ไม่เพียงพอ ไม่ตรงกับเนื้อหาสาระของสถานศึกษา ครูส่วนใหญ่ใช้แผนการสอนสำเร็จรูป ไม่ได้คิดเอง ครูไม่ผลิตสื่อการสอนตามแผนการสอน ขาดความรู้ในการผลิตสื่อการสอน และขาดงบประมาณในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

ภรภัทร เสงี่ยมิรันดร (2557 : 100) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการศึกษา พบว่า โรงเรียนขาดผู้เชี่ยวชาญในการนิเทศครูเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนไม่มีประสบการณ์ในการวิเคราะห์หลักสูตร ทำให้ประสบปัญหาในการส่งเสริม หรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

อภิชา พุ่มพวง (2559 : 267) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการศึกษา ครูขาดกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งผลกระทบ ต่อผู้เรียนโดยตรง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการศึกษา พบว่า ครูขาดกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้แผนการสอนสำเร็จรูป ไม่ได้คิดเอง จึงไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล

พิชัย เหลืองอรุณ (2555 : 277) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า โรงเรียนไม่สามารถจัดหาเครื่องมือในการวัดประเมินผลที่ได้ มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ ครูขาดความรู้และทักษะในการจัดทำเครื่องมือวัดประเมินผลที่ได้ มาตรฐานในระดับสากล และครูใช้เครื่องมือวัดประเมินผลที่หลากหลายน้อยเท่าที่ควร

ชนม์ผศุตม์ พัฒพันธ์ (2557 : 104) กล่าวว่า เกิดจากครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผล และประเมินผล ทำให้การวัดผลประเมินผลแต่ละวิชาไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร โรงเรียน ไม่มีการจัดอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล อีกทั้งข้อสอบไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมเนื้อหา

ภรภัทร เอ็งนิรันดร (2557 : 101) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูไม่มีประสบการณ์ในการวิเคราะห์หลักเกณฑ์การประเมิน ทำให้ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผล และประเมินผลของสถานศึกษา และการพัฒนา เครื่องมือการวัดผล และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558 : 100) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ วัดผลประเมินผลให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประเมิน คุณภาพสถานศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา อีกทั้งการวัดผล และประเมินผลครูส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนเท่านั้น ไม่ได้พิจารณาถึง ปัญหาในตัวนักเรียน อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ความสามารถในการเรียนรู้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาในการวัดผล และประเมินผล

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและ ประเมินผล พบว่าครูไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้ได้ตาม มาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนด อีกทั้งการวัดผล และประเมินผลของครูไม่มีความหลากหลาย

ปัญหาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ไพชญูรย์ ทิพย์สุข (2551 : 98) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ในชั้นเรียน ครูผู้สอนขาดการนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนควบคู่ไปกับ การเรียนการสอน ครูขาดความตระหนักและไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

พิชิต เหลืองอรุณ (2555 : 279) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ครูให้ความสำคัญกับการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนน้อยกว่าที่ควร ครูขาดความรู้และทักษะในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และ โรงเรียนยังขาดผู้ดูแลรับผิดชอบเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สุกฤตยา เกยานนท์ (2555 : 109) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า เกิดจากบุคลากรในโรงเรียนยังไม่ทำการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ขาดการบันทึก การเก็บข้อมูล และการเผยแพร่การวิจัย อีกทั้งในสถานศึกษาขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการทำวิจัย จึงทำให้เกิดปัญหาของงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ภรภัทร เอ็งนิรันดร (2557 : 103) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องกระบวนการ

จัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ประสบปัญหาทางการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ครูขาดการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ขาดการบันทึก การเก็บข้อมูล การเผยแพร่การวิจัย และโรงเรียนยังขาดผู้ดูแลรับผิดชอบเรื่องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอีกด้วย

ปัญหาการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

พิชิต เหลืองอรุณ (2555 : 277) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ครูไม่ให้ความร่วมมือในการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง โรงเรียนขาดการกำกับ ติดตามการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง และ โรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเท่าที่ควร

สุกฤตยา เกษานนท์ (2555 : 119) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า เกิดจากผู้บริหารมีภารกิจมากเกินไป จึงทำให้การนิเทศไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ อีกทั้งครูผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นิเทศยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านการนิเทศ และมีภารกิจการสอนและงานอื่น ๆ ที่ได้ รับมอบหมายมาก

ชนม์ผศุตม์ พัฒพันธ์ (2557 : 104) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า เกิดจากภาระของผู้บริหารค่อนข้างมาก จึงทำให้การนิเทศการสอนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ไม่บรรลุเป้าหมาย ครูจึงไม่ได้นำผลการนิเทศมาพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งครูไม่เข้าใจหลักการของการนิเทศ คิดว่าการนิเทศ คือ การจับผิดการสอนของครู ทำให้การนิเทศเป็นเรื่องที่สร้างความกังวลให้กับครู การนิเทศแต่ละครั้งของครูต้องเตรียมการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการสอนจริง ๆ ในแต่ละครั้ง ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหากระบวนการเรียนการสอนของครูได้

รัชนี ศรีหะวงษ์ (2558 : 117) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาอาจจะยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนิเทศการศึกษา บุคลากรในโรงเรียนยังขาดการยอมรับระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ และขาดการกำกับ ติดตามการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากสาเหตุเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาการนิเทศการศึกษา

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารมีภารกิจมาก จึงทำให้การนิเทศไม่ต่อเนื่อง อีกทั้งครูไม่เข้าใจหลักการของการนิเทศ คิดว่าการนิเทศ คือ การจับผิดการสอนของครู

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ พบว่ามีแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้งสิ้น 5 ด้าน ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร

ชญญา พงษ์ชัย ธีรนาฏ ณ สุนทร และภัทรพล มหาพันธ์ (2554 : 115) กล่าวว่า ใ้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การนำหลักสูตรไปใช้ ควรจัดอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรอย่างถูกต้อง โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาอบรมให้กับกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา โดยการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้มีการรวมกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กแต่ละอำเภอ เพื่อร่วมกันจัดทำ จัดสัมมนาหลักสูตรภายใน โรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กทุกปี ให้มีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยบุคลากรในโรงเรียนขนาดเล็กร่วมกับบุคลากรภายนอก และนิเทศติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ศุกฤตา เกยานนท์ (2555 : 118) กล่าวว่า ใ้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ และให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนแบบคละชั้นให้กับครูผู้สอน ควรจัดหาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรไว้ให้บริการให้เพียงพอ มีการนิเทศ ติดตามประเมินผลการ ใช้หลักสูตรสถานศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อสะท้อนสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

จิตารีย์ ไชยชิน (2556 : 118) กล่าวว่า ใ้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ ควรมีการจัดอบรมคณะครูภายในโรงเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนในการพัฒนาหลักสูตร วิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดให้มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา เพราะการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรจะสะท้อนสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนครู สามารถดำเนินงานได้ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

กษิรา วาระรัมย์ (2556 : 64) กล่าวว่า ใ้ว่า การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร ที่สามารถจัดการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้ ผู้มีบทบาทการบริหารงาน

ด้านหลักสูตรต้องเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเตรียมความพร้อมความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ศึกษาความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น จัดสรรงบประมาณในการบริหารหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรเข้ารับการอบรม พัฒนาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร จัดเตรียมเอกสาร คู่มือการจัดทำหลักสูตร และแนวปฏิบัติการใช้หลักสูตรให้สามารถบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ ส่งผลให้หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ความถนัด ความต้องการของนักเรียน ชุมชน และท้องถิ่น ตลอดจนการดำเนินการติดตาม ประเมินหลักสูตร ทั้งก่อนใช้หลักสูตร ระหว่างใช้หลักสูตร และหลังการใช้หลักสูตร รวมถึงการส่งเสริมการวิจัยหลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินและการวิจัยมาใช้ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร โรงเรียนต่อไป

นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558 : 111) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ โรงเรียนควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทุกปีการศึกษาตามความเหมาะสม โดยผู้บริหาร โรงเรียน คณะครูร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และวางแผนช่วยกันในการนำหลักสูตรไปใช้ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรให้คณะครูภายในโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนให้ช่วยกันวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตรร่วมกัน

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการศึกษา

จิตตรีย์ ไชยชิน (2556 : 118) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการศึกษา คือ ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ประยุกต์ใช้ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แนวทางการพัฒนา คือ ครูควรได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ ความสามารถในการสอน การใช้เทคนิควิธีใหม่ ๆ มีการจัดการเรียนการสอน มีการศึกษาถึงความต้องการของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

ภรภัทร เอ็งนิรันดร (2557 : 107) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการศึกษา คือ ผู้บริหาร โรงเรียนควรส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558 : 111) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการศึกษา คือ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ

และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยการจัดอบรมครูเรื่องเทคนิคการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

อภิชา พุ่มพวง (2559 : 264 - 265) กล่าวว่า iva แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการศึกษา คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้แก่ครู การส่งเสริมให้ครู ชุมชน ศิษยานุศิษย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการใช้กระบวนการวงจรคุณภาพ PDCA จัดทำหลักสูตร อีกทั้งผู้บริหารควรปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรให้คำแนะนำแก่ครู ชุมชน และศิษยานุศิษย์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และต้องปรับปรุงสถานศึกษาและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้บริหารควรส่งเสริมการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการนำหลักสูตรสถานศึกษาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุกและเป็นกัลยาณมิตร

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการศึกษา คือ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยการเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ และต้องปรับปรุงสถานศึกษาและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้บริหารควรส่งเสริมการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษา

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล

ชญญา พงษ์ชัย ธนินาฏ ณ ศูนย์ และภัทรพล มหาจันทร์ (2554 : 110) กล่าวว่า iva แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล คือ จัดอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือทางการวัดและประเมินผล และการศึกษาดูงานด้านการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงจัดให้มีหนังสือวิชาการด้านการวัดและประเมินผลไว้ให้ครูเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าด้านการวัดและประเมินผลพิจารณาในการจัดหาหรือพัฒนา โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบประเภทต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน นำผลการวัดผลและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน จัดทำระบบการวัดผลที่ถูกต้องตามระเบียบ มีการจัดทำบันทึก รายงานและจัดเก็บอย่างปลอดภัย

พิชิต เหลืองอรุณ (2555 : 269) กล่าวว่า iva แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล คือ กระบวนการศึกษาธิการ

ทำการร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบเรื่องการประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล ให้ทุกโรงเรียนในโครงการได้ใช้แบบทดสอบนั้น ทั้งที่เป็นหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน เช่น สถาบันภาษาไทย สสวท. หรือสถาบันทางภาษาต่างประเทศต่าง ๆ โรงเรียนควรจัดอบรมให้ความรู้และฝึกทักษะในการจัดทำเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่ได้ประสิทธิภาพได้มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โรงเรียนโดยฝ่ายบริหารต้องกำกับติดตามเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลด้วยเครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับวิชาและมีความหลากหลายอย่างจริงจัง และที่สำคัญคือ ครูต้องยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพร้อมที่จะแก้ไขเพื่อให้ได้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐาน

ชนม์ศุศุมภ์ พัฒพันธ์ (2557 : 115) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล คือ ควรมีการจัดทำแผนการวัดผล และประเมินแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

ภรภัทร เอ็งนิรันดร (2557 : 107) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลแก่ครูผู้สอนให้เข้าใจตรงกัน

นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558 : 100) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล คือ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดผล การประเมินผลของสถานศึกษา โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการวัดผลแบบต่าง ๆ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผล คือ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดผล การประเมินผลของสถานศึกษา จัดทำเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่ได้ประสิทธิภาพได้มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ที่สำคัญทางโรงเรียนโดยฝ่ายบริหารต้องกำกับติดตามเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลด้วยเครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับวิชาและมีความหลากหลายอย่างจริงจัง

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

พิชิต เหลืองอรุณ (2555 : 269) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ โรงเรียนหาแหล่งข้อมูลวิจัย ให้ครูมีแหล่งค้นคว้า เช่น มีศูนย์รวบรวมวิจัยของโรงเรียน เน้นแนวทางการค้นคว้าข้อมูลวิจัยทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ครูได้มีข้อมูลที่หลากหลาย โรงเรียนโดยฝ่ายบริหารต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัยว่าวิจัยไม่ใช่เรื่องยาก บางครั้งเป็นสิ่งที่ครูทำอยู่แล้วเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อันของนักเรียน

โรงเรียนควรจัดอบรม ฝึกทักษะการทำวิจัยอย่างจริงจังสม่ำเสมอและต่อเนื่องอย่างน้อย ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญในการทำวิจัยและการนำผลการวิจัย ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยการกำหนดเป็นนโยบายให้ครูต้องปฏิบัติและมีกำกับ ติดตาม ดูแลอย่างจริงจัง นอกจากนี้ครูจะทำวิจัยในชั้นเรียนแล้ว ผู้บริหารต้องทำเป็นแบบอย่าง โดยการทำวิจัย เพื่อพัฒนาในภาพรวมของโรงเรียนอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง และโรงเรียนควรเอาใจใส่ดูแลครู ไม่ให้มีภาระงานสอนมากเกินไป ให้มีเวลาพอสำหรับการทำวิจัย

ภรภัทร เอ็งนิรันดร (2557 : 107) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมหรือให้ความรู้ แก่ครูเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จิตตรีย์ ไชยชิน (2556 : 118) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ครูควรจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ซึ่งมีความสำคัญมากเพราะการวิจัยที่จะกระทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียนเป็นการทำวิจัย ตามสภาพจริง ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและต้องการแก้ไข เป็นการสอดแทรกให้เห็นว่าการวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

รัชนิย์ สีหะวงษ์ (2558 : 121) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการติดตามประเมินผลงาน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถด้านการวิจัย เป็นที่เล็งในการทำวิจัยของครูคนอื่น โดยการจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับการจัดทำวิจัย การสร้าง และการใช้นวัตกรรมด้วยวิธีที่หลากหลาย และควรส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระฯ และมีการจัดอบรมเทคนิคการวิจัยให้แก่คณะครูใน สถานศึกษา

อภิชา พุ่มพวง (2559 : 276) กล่าวว่าไว้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารควรประชุม ชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญ ประโยชน์ และเห็นคุณค่าของการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สร้างแรงจูงใจครูในการทำ วิจัยและสนับสนุนให้ครูเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยจัด อบรมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยแก่ครู และนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ใน การจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากครูต้องทำวิจัยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญและติดตามครูให้ครูทำวิจัยให้มีคุณภาพ โดยจัดอบรม มุ่งเน้นภาคปฏิบัติแก่ครู เพราะการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยจะทำให้ครูมีทักษะได้ดีกว่าการอบรมแบบ บรรยาย ส่งผลให้ครูมีความชำนาญในการทำวิจัย และนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนได้ในที่สุด รวมทั้งผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเผยแพร่ผลงานวิจัย สร้างแรงจูงใจครูให้ทำวิจัย เพราะจะทำให้ครูตระหนักและเห็นคุณค่าในการทำวิจัยมากขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในตัวเองในการขยายผลงานวิจัยให้ครูคนอื่นนำไปปรับใช้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับ กระบวนการจัดทำวิจัย จัดอบรม ฝึกทักษะการทำวิจัยอย่างจริงจังสม่ำเสมอและต่อเนื่องอย่างน้อย ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง โรงเรียนหาแหล่งข้อมูลวิจัย และให้ครูมีแหล่งค้นคว้าภายในโรงเรียน

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

พิชิต เหลืองอรุณ (2555 : 272) กล่าวว่า iva แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการนิเทศ โดยการส่งเสริมให้มีการนิเทศเชิงระบบ กล่าวคือ ผู้บริหารให้การนิเทศและแนวทางการพัฒนา การเรียนการสอน หัวหน้ากลุ่มสาระฯ หรือครูในกลุ่มสาระฯ ให้การนิเทศและแนวทางการพัฒนา การเรียนการสอน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง นั่นคือ ผู้ปกครองและนักเรียนให้การนิเทศโดยการ ประเมินการสอนของครู มีการบันทึกและพัฒนาตามข้อเสนอแนะในการนิเทศโรงเรียน โดยฝ่าย บริหาร และครูทุกคนต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติ เปลี่ยนจากการนิเทศเพื่อพัฒนาเอกสารและผลงาน มาเป็นการพัฒนาคน โดยเปลี่ยนมาใช้การนิเทศแบบกัลยาณมิตร โดยการให้ใจ ร่วมใจ ตั้งใจ เปิดใจ กล่าวคือ ต้องสร้างจิตอาสาที่จะปฏิบัติ ต้องทำงานเป็นทีม ไม่เอาดีเด่นดังเฉพาะตัวเอง จะต้องมีความอดสาหะพยายามและต้องเปลี่ยนทัศนคติ โดยใช้การประเมินเชิงบวก คือ การตรวจสอบตนเอง การทบทวนคุณตนเอง และประเมินตนเอง แทนการตรวจสอบ ทบทวน และประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการทำงาน

สุกฤตา เกยานนท์ (2555 : 119) กล่าวว่า iva แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารควรให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจ จะได้เกิดการยอมรับและปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้นิเทศ ตลอดจน มีศึกษานิเทศก์มาให้คำแนะนำให้ความรู้ที่โรงเรียน หรือผู้บริหารควรสร้างเครือข่ายด้านวิชาการ ภายนอกสถานศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดระบบนิเทศการศึกษา กับสถานศึกษาอื่น ส่งเสริมให้ครูมีการนิเทศซึ่งกันและกัน และจัดให้มีแผนการนิเทศภายในที่เป็นรูปธรรมสามารถ นำสู่การปฏิบัติจริง

ชนม์ผศุดม์ พัฒพันธ์ (2557 : 115) กล่าวว่า iva แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ควรมีการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ

ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษา และควรมีการประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศ การศึกษาภายในสถานศึกษา

รัชนิย์ สีหะวงษ์ (2558 : 122) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนา พบปะแลกเปลี่ยน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างครูและผู้นิเทศ เพื่อปรับปรุงและพัฒนา การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัด ให้ครูมีโอกาสประชุม อภิปรายปัญหา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่าง ครูด้วยกัน และผู้บริหารสถานศึกษาควรนำครูและบุคลากรไปศึกษาดูงาน โรงเรียนตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารควรให้ความรู้และสร้างเครือข่ายเกี่ยวกับการนิเทศ เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจ ศิษยานิเทศก์ควรมาให้คำแนะนำให้ความรู้ที่ โรงเรียน และจัดให้มี แผนการนิเทศภายในที่เป็นรูปธรรมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กษิ์เดช พุ่มสาขา (2553 : 111 - 116) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบ การจัดการศึกษา โรงเรียนมาตรฐานสากลของ โรงเรียนสตรีอ่างทอง ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหาร โรงเรียนสตรีอ่างทองก่อนพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา โรงเรียน มาตรฐานสากลไม่มีรายวิชาโลกศึกษา (GE) การเขียนความเรียงขั้นสูง (EE), GAS, ทฤษฎีองค์ ความรู้ (TOK) มีการดำเนินการเรียนการสอนในภาษาที่สอง คือ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นอยู่แล้ว 2) รูปแบบการจัดการศึกษามีองค์ประกอบและแนวทางการจัดการศึกษา ดังนี้ มีการ พัฒนา หลักสูตรตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยเปิดเป็นสาระเพิ่มเติมในรายวิชา GE และ EE จัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ TOK แนวทางการจัดกิจกรรม CAS ชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถ ปฏิบัติตามแนวมาตรฐานสากลได้เป็นอย่างดี

ปราณี เอี่ยมสุวรรณ (2553 : 99) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า สภาพการ บริหารงานวิชาการ 6 ด้านของโรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยมาไปหาน้อยตามลำดับ ได้แก่ การบริหารงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและ

ประเมินผล ด้านการบริหารสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน และด้านการบริหารห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้

ศรายุทธ วงกะฮาด (2553 : 101) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา โรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 22 จากผลการประเมินการยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผลการพัฒนาอยู่ในระดับดี โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นตามหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล นิเทศ ติดตาม ประเมินผล โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาทฤษฎีองค์ความรู้โลกศึกษา ความเรียงขั้นสูง สร้างสรรค์สังคมในรายวิชาเพิ่มเติมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการจัดการเรียนรู้ ผลการพัฒนาอยู่ในระดับดี จัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารในการสร้างองค์กร ผลการพัฒนาอยู่ในระดับดี ผู้นำมีวิสัยทัศน์ นำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ พัฒนาบุคลากร สื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมบุคลากรให้มีความก้าวหน้า

ดิเรก วรรณเตียร ประสิทธิ์ เขียวศรี และนพรุจ ศักดิ์ศิริ (2554 : 154) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโรงเรียน โดยภาพรวม สรุปผลได้ว่า โรงเรียนสามารถดำเนินการได้ในระดับมากทั้งการสร้างควมตระหนักและชี้แจงแนวทางการพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากลให้แก่ครู บุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง ทบทวนปรับแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล สํารวจข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของครู การพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนบริหารด้วยระบบคุณภาพ จัดตั้ง และดำเนินการเครือข่ายร่วมพัฒนาจัดกิจกรรมการพัฒนากับโรงเรียนร่วมพัฒนาทั้งภายในและต่างประเทศ

ศศิพร รินทะ (2554 : 123) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนในโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนเมืองคง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการนำองค์การ ผู้บริหารมีวิธีการสื่อสารกับบุคลากรด้วยการกระจายอำนาจอย่างทั่วถึง 2) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ จัดทำแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนและมีการจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ 3) ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม 4) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเล็กรวบรวม วิเคราะห์ จัดการและปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศ 5) ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการสร้างความผูกพัน

และความสามัคคี 6) ด้านการจัดการกระบวนการ มีจัดการ โรงเรียนที่เป็นระบบและครอบคลุมงานทุกฝ่ายพร้อม 7) ด้านผลลัพธ์ มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการประเมินผลเป็นระบบมีความสะดวก

อุดมลักษณ์ เอ็มโอด (2554 : 103) ได้ทำการศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ตำแหน่งครูผู้สอนและผู้บริหาร โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามประเภทกรรมการปฏิบัติงานและจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ พบว่า ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรควรปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดอบรม เรื่อง เทคนิคการสอนและการใช้สื่อที่หลากหลายและสอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการวิจัยคุณภาพการศึกษา ควรจัดประกวดงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นครูและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาและการใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูนำวัสดุท้องถิ่นมาผลิตสื่อและจัดหางบประมาณสนับสนุนครูในการผลิตสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศภายในควรมีการนิเทศที่ต่อเนื่อง เพื่อนำผลการนิเทศที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษาควรจัดระบบสารสนเทศ ที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

กัมพล ชันทะวงษ์ (2555 : 56) ได้ทำการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผลการวิจัยมีดังนี้ สภาพการบริหารงานวิชาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การนิเทศการศึกษา ปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขตปราสาทพญาไผ่ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา มีดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร พัฒนาครูและบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ดำเนินการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ พัฒนาครูให้เข้าใจแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ วิเคราะห์หลักสูตรและศึกษาผู้เรียนเป็น

รายบุคคล จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน กำหนดระเบียบการวัดผลและประเมินผล ของสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาวัดผลประเมินผลเทียบโอนและอนุมัติผลการเรียนพัฒนา เครื่องมือวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา พัฒนาครูและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ส่งเสริมจัดหา ผลิตสื่อวัตกรรมการเรียนและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ใช้สื่อวัตกรรมการเรียนและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา สร้างความตระหนัก ความรู้ความเข้าใจแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศ แต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนดหน้าที่ในกระบวนการนิเทศอย่างชัดเจน ดำเนินการนิเทศภายใน ให้มีคุณภาพทั่วถึงต่อเนื่อง เป็นระบบและมีกระบวนการ

รังสรรค์ นกสกุล บุญเรือง ศรีเหรียญ และจุไร โชคประสิทธิ์ (2555 : 102 - 105)

ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียนมาตรฐานสากล ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของการบริหารงาน ด้านการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ธรรมภิบาล และการบริหารระบบคุณภาพมีการปฏิบัติจากมากเรียงไปตามลำดับ 2) ตัวแปรสังเกตได้ทุกปัจจัย มีการปฏิบัติสูงกว่าค่าเฉลี่ยและการแจกแจงของตัวแปรมีลักษณะเป็น โค้งแบนราบกว่าปกติ 3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ได้ศึกษาจำนวน 36 ตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 623 คู่มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จำนวน 404 คู่ มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 46 คู่ และมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 173 คู่

นภาพร พลอยบ้านแพ้ว (2555 : 71) ได้ทำการศึกษา แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนศรีวิชัยวิทยานครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและวิทยฐานะ พบว่า ด้านวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) โดยประสบการณ์การทำงาน 1 - 9 ปี มีปัญหามากกว่าประสบการณ์การทำงาน 30 ปี ขึ้นไป และจำแนกตามวิทยฐานะโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) โดยผู้ที่ไม่มีวิทยฐานะมีปัญหาการบริหารงาน

วิชาการมากกว่าผู้ที่มีวิทยฐานะชำนาญการและชำนาญการพิเศษ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ได้แก่ ปัญหาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ควรเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการทำวิจัยมาให้ความรู้เชิงปฏิบัติการกับบุคลากรของโรงเรียน พร้อมทั้งจัดทำเอกสารงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานวิจัยในโรงเรียน อีกทั้งทางโรงเรียนควรสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านแนวทางการพัฒนางานพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาวิเคราะห์ เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยต้องวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพของสังคม ชุมชน ความต้องการของ สังคม ชุมชน ผู้ปกครองและนักเรียน ด้านการแนะแนว ควรจัดหาบุคลากรรับผิดชอบนักเรียนทุกระดับชั้น เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนเชิงวิทยากรจากสถาบันต่าง ๆ มาให้ข้อมูลกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ โดยครูที่ปรึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการให้การดูแลนักเรียน ครูทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือกัน เพื่อประโยชน์ของนักเรียนเป็นที่ตั้ง

จิตาธิ์ ไชยชิน (2556 : 101) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนกลุ่มบ่อทอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา ชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์การสอนของครู รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ พบว่า ด้านที่มีความถึงที่สุด คือ การวัดผลประเมินผล โดยครูผู้สอนเสนอให้จัดทำแผนการวัดผลและประเมินผล แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐาน

อรทัย ป่านทอง (2556 : 99) ได้ทำการศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ระยอง ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ระยอง ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีปัญหาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีปัญหาด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน มีปัญหา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีปัญหาด้านการนิเทศการศึกษา มีปัญหาด้านการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน ได้เสนอไว้แล้วทั้ง 6 ด้าน

ชนม์ผศุตม์ พัฒพันธ์ (2557 : 102) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานทั้ง 12 ด้าน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานของครู โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามวุฒิการศึกษาของครู โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พิศาล สุดแก้ว (2557 : 67) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการและแนวทางพัฒนาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตาม ประสบการณ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการนิเทศการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานทางวิชาการระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้เสนอแนวทางในการบริหารวิชาการไว้ดังนี้ ผู้บริหารประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานจัดให้มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัยและการทำวิจัยเพื่อพัฒนา ควรจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาด้านวิชาการ ควรดำเนินการสำรวจแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และควรปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศ และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน

นิตยรัชดา จันดาสงค์ (2558 : 111) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรอบด้านอยู่ในระดับมาก จำแนกตามประสบการณ์การสอน และกลุ่มโรงเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแนวทางการพัฒนางานวิชาการ ผู้วิจัยได้เสนอให้ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และวางแผนร่วมกันในการนำหลักสูตรไปใช้ มีการจัด

อบรมครูเรื่องเทคนิคการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการวัดแบบต่าง ๆ การจัดทำแผนปฏิบัติการ นิเทศภายในและกำหนดปฏิทินการดำเนินการ พร้อมทั้งมอบหมายหน้าความรับผิดชอบอย่างชัดเจนส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัย ให้ครูทุกคนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา

อภิชา พุ่มพวง (2559 : 103) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ด้านการวิจัยผู้บริหารควรชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญของวิจัย สร้างแรงจูงใจ ส่วนด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ควรวางแผนจัดสรรงบประมาณการจัดซื้อและซ่อมบำรุงให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาและพัฒนาสื่อ และด้านการพัฒนาหลักสูตร ควรจัดอบรม ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร

เบญจวรรณ เหลวกุล (2561 : 92) ได้ศึกษา ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน รองลงมา คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ และด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกสถานภาพตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและ รายด้านไม่แตกต่างกัน แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มี 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ควรมีการประชุม แลกเปลี่ยนระหว่างผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา จัดให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผล

การเรียน พบว่า ควรส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และผู้บริหารควรเพิ่มการให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ครู ด้านการวัด ผลประเมิน และเทียบโอนผลการเรียน พบว่า ควรส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูเพื่อกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลของสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับการสร้างและการใช้วัตกรรมการวิจัยที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ และผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อพัฒนา ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ พบว่า ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งหมดในและนอกโรงเรียน ดำเนินการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ร่วมพัฒนาในห้องักความรู้ และสำรวจแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น

งานวิจัยต่างประเทศ

ไค จี (Kijai. 1987) ได้ศึกษาคุณลักษณะของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จจากปัจจัยพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ บรรยากาศของโรงเรียน ภาพพจน์ของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการ ความสามารถในการคิดคำนวณ และความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนสูงกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ

มินูดีน (Minudin. 1987) ได้ทำการวิจัยบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในรัฐชามาลาเลเซีย พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีหน้าที่เป็นหลักในการประเมินผลโครงการของโรงเรียน สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการศึกษาและประสบการณ์เพิ่มขึ้น กำหนดวัตถุประสงค์ของโรงเรียนอย่างชัดเจน ควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมดของโรงเรียน สอนในระดับชั้นสูง และเข้าใจข้อบังคับในการเรียนวิชาต่าง ๆ

แมตท็อก (Mattox. 1987) ได้ศึกษาความต้องการในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐอิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ความต้องการของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก คือ มีความต้องการปรับปรุงการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศและการวัดผลประเมินผล

เรนนัลด์ (Reynolds. 2001) ได้ศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของโรงเรียนนานาชาติในปัจจุบัน เปรียบเทียบความเป็นเลิศของโรงเรียนกับการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนตั้งแต่ในอดีต คริสต์ศตวรรษที่ 18 จากผลการวิจัยพบว่า กรอบแนวทางการพัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ คือ การให้ความสำคัญต่อโรงเรียนข้อพึงระวังในการขับเคลื่อนทิศทางของโรงเรียน การพัฒนาตามบริบทของมาตรฐาน

นานาชาติ และการให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วม ระบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปตามแรงขับเคลื่อนของเศรษฐกิจ โลก สังคม และระบบการเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างพลวัต และในโลกความเป็นจริง อาทิ สถาบันการสอนและความเป็นเลิศของโรงเรียนในประเทศออสเตรเลีย ได้ทำการศึกษามาตรฐานโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ พบว่า องค์ประกอบมาตรฐาน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานที่ใช้สำหรับการอธิบายการสอนที่เป็นมาตรฐาน การกำหนดโครงสร้างความเป็นเลิศทางการสอนเพื่อเป็นกรอบให้กับครูในการพัฒนาทัศนคติและขีดความสามารถสู่ความเป็นมาตรฐาน วิธีการประเมินและมอบใบรับรองความเป็นเลิศให้กับครูที่ผ่านการประเมินมาตรฐาน และประกาศความเป็นเลิศของผู้ที่ได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจในโรงเรียน

โบฟี (Brophy, 2006) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เมืองฮาร์ทฟอท ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ทั้งนี้ เพราะครูมีงานในหน้าที่หลากหลายนอกเหนือจากการสอน มีเวลาที่จะเตรียมทำสื่อ น้อย และ ไม่มีความชำนาญเรื่องจัดหาสื่อจากคอมพิวเตอร์

แบเน็ด (Barnett, 2006) ได้ทำการวิจัย ความคิดของการบริหารงานวิชาการ พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการบริหารงานวิชาการ ข้อมูลรายบุคคลในระดับลึกจะถูกนำไปรวบรวมที่สำนักงานบริหารวิชาการ ทำให้มีความตั้งใจและร่วมมือในการทำงาน

ปาร์คเกอร์ (Parkes, 2008) ได้ศึกษาสาเหตุที่ผู้ปกครองเลือกให้นักเรียนเรียนหลักสูตรสองภาษา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและมีความต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนสองภาษา เพราะทำให้เด็กของพวกเขาสามารถพูดอ่านและเขียนสองภาษาได้ และคิดว่าเด็กสามารถเรียนรู้ปรับตัวได้ดีในโรงเรียน ถึงแม้จะเป็นสังคมที่แตกต่างและหลากหลาย แต่สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข พ่อแม่ทุกคนจึงมีแรงจูงใจเดียวกันที่จะสนับสนุนให้เด็กเรียนโปรแกรมสองภาษา

คัตสุลาซารี (Kustulasari, 2009) ได้ศึกษาโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลในประเทศอินโดนีเซีย โดยวิเคราะห์นโยบายภาครัฐ เพื่อชี้ให้เห็น โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลในประเทศอินโดนีเซียจะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลได้อย่างไร จากผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย พบว่านโยบายยังไม่มีความชัดเจน ส่งผลให้โรงเรียนยากต่อการพัฒนาไปสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลได้

โอนิกามา (Onikama, 2009) ได้ทำการวิจัยสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารงานวิชาการมีข้อสังเกต พบว่า ครอบครัว โรงเรียน ชุมชนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและมีสภาพปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการ เพราะมีอุปสรรคของประชากร

คือ การแบ่งแยกสีผิว การแบ่งชนชั้น ความแตกต่างกันด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ความเข้าใจผิด
ในด้านการศึกษา ความเชื่อ ทศนคติ ศาสนา และวัฒนธรรม

สรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัญหาและแนวทางการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษา การวัดผลและ
ประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการนิเทศเพื่อ
พัฒนาการเรียนการสอน และแนวทางในการบริหารส่วนใหญ่ พบว่า ควรจัดให้มีการอบรมส่งเสริม
ให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร จัดหา
บุคลากรรับผิดชอบนักเรียนทุกระดับชั้นให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,610 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครราชสีมา เขต 31. 2559 : 15)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา
2560 ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ
เครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 35) ได้กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 337 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก
ปรากฏดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

รายชื่อโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. โรงเรียนเมืองนครราชสีมา	103	13
2. โรงเรียนสุขานารี	116	15
3. โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา	198	26
4. โรงเรียนบุญวัฒนา	282	36
5. โรงเรียนจักราชวิทยา	63	8
6. โรงเรียนพิมายวิทยา	166	22
7. โรงเรียนพิมายดำรงวิทยา	39	5
8. โรงเรียนชุมพวงศึกษา	86	11
9. โรงเรียนปักธงชัยประชา นิรมิต	152	20
10. โรงเรียนปากช่อง	188	24
11. โรงเรียนมัธยมด่านขุนทด	133	17
12. โรงเรียนสุรนารีวิทยา 2	66	9
13. โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์	216	28
14. โรงเรียนมหิศราธิบดี	57	7
15. โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย	200	26
16. โรงเรียนอุบลรัตน์ราชกัญญา ราชวิทยาลัย	141	18
17. โรงเรียนโชคชัยสามัคคี	178	23
18. โรงเรียนสุรนารีวิทยา	116	15
19. โรงเรียนเมืองคง	110	14
รวม	2,610	337

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมีเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษา การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ที่สอดคล้องสัมพันธ์กับกรอบแนวคิด แล้วนำมาปรับให้เข้ากับแนวคิดการวิจัย

2.2.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุมกับเนื้อหาตามกรอบที่ตั้งไว้

2.2.3 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.4 นำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

2.2.4.1 นายโกศล พงษ์พานิช ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)

สาขาบริหารการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนสุรนารีวิทยา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

2.2.4.2 นางสาวอุไรรัตน์ ชูระสุข การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)

สาขาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

2.2.4.3 นางสาวสิริวรรณ นพตสูง ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)

สาขาบริหารการศึกษา ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนุวิทยาสรรค์ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

จากนั้นทำการตรวจสอบและหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) ของข้อคำถามในแต่ละข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญลงความคิดเห็นและให้คะแนน ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ระบุไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่

ระบุไว้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่

ระบุไว้

2.2.5 ผลปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00

2.2.6 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะหลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (Thy - out) กับครูโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 202 - 204) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 ซึ่งมีค่าสูง

2.2.8 นำแบบสอบถามที่เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2.9 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้บริหารของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งทางไปรษณีย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

3.3 การส่งและติดตามแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยปฏิบัติดังนี้

3.3.1 ลงรหัสแบบสอบถามเพื่อง่ายต่อการตรวจสอบและติดตามคืน

3.3.2 โรงเรียนมาตรฐานสากลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำส่งและขอรับแบบสอบถามคืนด้วยทางไปรษณีย์

3.3.3 ผลปรากฏว่า แบบสอบถาม จำนวน 337 ฉบับเก็บรวบรวมมาได้จำนวน 337 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าที่ต้องการ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.2 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 35) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 แสดงว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50 แสดงว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50 แสดงว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 – 2.50 แสดงว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 – 1.50 แสดงว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการศึกษาวิจัย และการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2544 : 23)

$$\text{สูตร } p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2544 : 23)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

(บุญชม ศรีสะอาด. 2544 : 23)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

5.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย (สมนึก กัททิษชนี. 2544 : 25)

5.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นในการพิจารณาของ

ผู้เชี่ยวชาญ IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องเหมาะสม ระหว่างจุดประสงค์
 กับ เนื้อหาหรือระหว่างสิ่งที่ต้องการวัดกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัท (Cronbach) ดังนี้ (มนสิข ทิทธิสมบุญ. 2550 : 121) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของ

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 6 คน โดยมีแนวทางในการเลือก ดังนี้

1.1 จบการศึกษาทางด้านการบริหารการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป

1.2 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาพิเศษของหน่วยงานทางการศึกษา หรือครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

1.3 มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารงานหลักสูตรในสถานศึกษาอย่างน้อย 5 ปี หรือปฏิบัติงานทางด้านวิชาการไม่น้อยกว่า 5 ปี

กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย

1.1 นายชเนศ จำปามูล ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

1.2 นางเจลิยว มาพะเนา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุญวัฒนา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

1.3 นางสาวกัญจน์ฉนิชา อัครปริชาศาสตร์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 2

1.4 นางถวัลย์ จีรฤทธิผล ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

1.5 นางพรทิพย์ ชาญจำลอง ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

1.6 นายศักดิ์ดา เมธาวุฒินันท์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งครู โรงเรียนสุรนารีวิทยา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งได้มาจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามโดยพิจารณาระดับปัญหาในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก มาเป็นประเด็นเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนา

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาการสร้างเครื่องมือแล้วนำข้อมูลมาสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรายละเอียดปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะแบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยลักษณะคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดปัญหาการบริหารงานวิชาการ

2.2.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จและพัฒนาขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Structure validity) และรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแบบสัมภาษณ์จนสมบูรณ์

2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูล เพื่อรับรู้รายละเอียดของปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

3.2 ผู้วิจัยสรุปรวบรวมความคิดเห็นในแต่ละด้านทันทีหลังจากการสัมภาษณ์ในแต่ละด้าน

3.3 เมื่อการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง ผู้วิจัยจะสรุปอีกครั้ง ซึ่งหากผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนมีความคิดเห็นเพิ่มเติมก็จะบันทึกเพิ่มเติมอีก

3.4 การสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยได้จดบันทึกไว้ทุกครั้ง โดยขออนุญาตในการบันทึกต่อผู้ให้สัมภาษณ์

3.5 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยถอดข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสัมภาษณ์มาพิจารณาร่วมกับการจดบันทึกของผู้วิจัย แล้วทำความเข้าใจในภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน และวิเคราะห์โดยการตีความหมายในรูปของการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) หรือตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปมาน (Inductive Method) คือ พิจารณาความเหมือนกัน ความแตกต่างกัน และความสัมพันธ์กันมาหาข้อสรุป แล้วบรรยายวิเคราะห์เป็นความเรียง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดกลุ่มประเด็นสำคัญ (Grouping & Coding) ถ้อยคำสำคัญ สรุปเรียบเรียงถ้อยคำใหม่โดยการอธิบายความ (Explanation) เพื่อให้เกิดความชัดเจนในรายละเอียด โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย

4.2 ทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) พรรณนารายละเอียดตีความหมายและอธิบายความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
- ตอนที่ 3 แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. วุฒิกการศึกษา		
1.1 ปริญญาตรี	249	73.89
1.2 สูงกว่าปริญญาตรี	88	26.11
รวม	337	100.00
2. ประสบการณ์การทำงาน		
2.1 น้อยกว่า 10 ปี	119	35.31
2.2 ตั้งแต่ 10 - 19 ปี	123	36.50
2.3 มากกว่า 20 ปี	95	28.19
รวม	337	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 337 คน ส่วนใหญ่มีวุฒิกศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 73.89 และวุฒิกศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.11 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 10 - 19 ปี ร้อยละ 36.50 รองลงมา คือ ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี ร้อยละ 35.31 และมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 28.19 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
ปรากฏผลดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.66	0.45	มากที่สุด	2
2. ด้านการจัดการศึกษา	4.22	0.43	มาก	5
3. ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียง มาตรฐานสากล	4.70	0.43	มากที่สุด	1
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	4.60	0.43	มากที่สุด	3
5. ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	4.56	0.44	มากที่สุด	4
รวม	4.54	0.44	มากที่สุด	

จากตาราง 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$,
S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล ($\bar{X} = 4.70$,
S.D.= 0.43) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 0.45) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด คือ ด้านการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.43)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การประชุมชี้แจงนโยบายและทิศทางของโรงเรียนมาตรฐานสากลแก่บุคลากร	4.52	0.60	มากที่สุด	8
2. การกำหนดกลยุทธ์ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนได้ครอบคลุมและนำโรงเรียนไปสู่มาตรฐานสากล	4.57	0.55	มากที่สุด	6
3. การสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการมีส่วนร่วมต่อการจัดหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล	4.55	0.50	มากที่สุด	7
4. การจัดบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล	4.37	0.49	มาก	9
5. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครอบคลุมหลักสูตรแกนกลางและเพิ่มเติมสาระความเป็นสากล	4.70	0.46	มากที่สุด	5
6. การประชาสัมพันธ์ เอกสารคู่มือหลักสูตร	4.37	0.54	มาก	10
7. การจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากลตรงกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	4.95	0.22	มากที่สุด	1
8. โรงเรียนมีการกำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรของครูทุกคน	4.92	0.27	มากที่สุด	2
9. การวัดผลและประเมินผลการใช้หลักสูตร ทั้งก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้ หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	4.80	0.41	มากที่สุด	4

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
10. การนำผลการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรมาปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร โรงเรียนในครั้งต่อไป	4.85	0.43	มากที่สุด	3
รวม	4.66	0.45	มากที่สุด	

จากตาราง 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 7 การจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากลตรงกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) รองลงมา คือ ข้อที่ 8 โรงเรียนมีการกำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรของครูทุกคน ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 6 การประชาสัมพันธ์ เอกสารคู่มือหลักสูตร ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.54)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการจัดการศึกษา โดยรวมและรายชื่อ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
11. การประชุมชี้แจงออกแบบกระบวนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาระ	4.38	0.54	มาก	4
12. การวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล	3.69	0.61	มาก	9
13. การจัดการศึกษาผู้เรียนจากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำ ให้คิดจริง	3.89	0.45	มาก	7
14. การจัดการศึกษาที่กระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาคุณลักษณะที่กำหนด	3.79	0.47	มาก	8
15. การประชาสัมพันธ์ การจัดทำเอกสารคู่มือครู/นักเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอย่างครบถ้วนและเพียงพอ	3.71	0.46	มาก	10
16. การจัดทำแผนพัฒนาครู (เช่น ประชุมชี้แจง อบรม สัมมนา ฝึกปฏิบัติจริง) เพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่ครู	4.74	0.44	มากที่สุด	3
17. การจัดสรรห้องเรียนพิเศษ สื่อ อุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอและทันสมัยต่อความต้องการของครูและนักเรียน	4.12	0.34	มาก	5
18. การกำกับ ติดตาม ให้ครูดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการเรียนรู้	4.07	0.27	มาก	6

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
19. การวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนอย่างเคร่งครัด	4.94	0.22	มากที่สุด	1
20. การนำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนไปปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาในครั้งต่อไป	4.82	0.45	มากที่สุด	2
รวม	4.22	0.43	มาก	

จากตาราง 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 19 การวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.22) รองลงมา คือ ข้อที่ 20 การนำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาในครั้งต่อไป ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.45) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 15 การประชาสัมพันธ์ การจัดทำเอกสารคู่มือครู / นักเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอย่างครบถ้วนและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.46)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
21. การประชุมชี้แจงกำหนดแนวดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลที่ได้มาตรฐานและนำไปสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล	4.56	0.62	มากที่สุด	8
22. การวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชาได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4.72	0.46	มากที่สุด	6
23. การจัดทำแผนพัฒนาครู เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลอย่างชัดเจน	4.44	0.51	มาก	9
24. การวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้สอดคล้องกับสภาพจริงในการจัดการศึกษา	4.33	0.49	มาก	10
25. การวัดผลและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระ และธรรมชาติผู้เรียน	4.78	0.43	มากที่สุด	4
26. การพัฒนาเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่มีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้	4.72	0.46	มากที่สุด	6
27. การดำเนินการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล	4.94	0.24	มากที่สุด	1
28. การกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผลของครูทุกคน	4.83	0.38	มากที่สุด	3

ตาราง 4.5 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
29. การนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้เพื่อการดำเนินการบริหารงานของโรงเรียนต่อไป	4.89	0.32	มากที่สุด	2
30. การจัดการเรียนซ่อมเสริม และเรียนซ้ำรายวิชาที่ไม่ผ่านการตัดสินผลการเรียนอย่างเคร่งครัด	4.78	0.55	มากที่สุด	5
รวม	4.70	0.45	มากที่สุด	

จากตาราง 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 27 การดำเนินการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24) รองลงมา คือ ข้อที่ 29 การนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้เพื่อการดำเนินการบริหารงานของโรงเรียนต่อไป ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.32) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 24 การวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้สอดคล้องกับสภาพจริงในการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.49)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหา
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
31. การประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน	4.73	0.45	มากที่สุด	4
32. การสำรวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาจริงของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัย	4.59	0.50	มากที่สุด	8
33. การสร้างเครือข่ายในการจัดทำวิจัยภายในโรงเรียน	4.35	0.49	มาก	9
34. การสร้างเครือข่ายในการทำวิจัยระหว่างโรงเรียน	3.97	0.39	มาก	10
35. การทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด	4
36. การนำผลการวิจัยในแต่ละปีการศึกษามาปรับปรุง และต่อยอดในการทำวิจัยในครั้งต่อไป	4.71	0.46	มากที่สุด	6
37. การกำกับ ติดตามการจัดทำวิจัยของครู	4.79	0.41	มากที่สุด	3
38. มีการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง	4.94	0.24	มากที่สุด	1
39. การเผยแพร่ผลงานการวิจัยภายในโรงเรียน	4.62	0.49	มากที่สุด	7
40. การเผยแพร่ผลงานการวิจัยแก่สถานศึกษาอื่น ๆ	4.88	0.33	มากที่สุด	2
รวม	4.60	0.43	มากที่สุด	

จากตาราง 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 38 มีการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24) รองลงมา คือ ข้อที่ 40 การเผยแพร่ผลงานการวิจัยแก่สถานศึกษาอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 34 การสร้างเครือข่ายในการทำวิจัยระหว่างโรงเรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.39)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
41. การประชุมชี้แจงการจัดทำปฏิทินการนิเทศอย่างชัดเจน	4.73	0.45	มากที่สุด	3
42. การประชุมก่อนสังเกตการณ์ เพื่อร่วมกันวางแผนกำหนดแนวทางดำเนินการนิเทศอย่างชัดเจน	4.50	0.51	มากที่สุด	7
43. บุคลากร ในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการนิเทศ เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนมุ่งสู่มาตรฐานสากล	4.27	0.45	มาก	9
44. การสำรวจปัญหา และความต้องการด้านการนิเทศ	4.19	0.40	มาก	10
45. บุคลากร ในโรงเรียนให้ความสำคัญกับการนิเทศ	4.58	0.50	มากที่สุด	5
46. โรงเรียนดำเนินการนิเทศอย่างจริงจัง	4.50	0.51	มากที่สุด	7
47. การจัดทำเครื่องมือในการนิเทศอย่างครอบคลุม	4.92	0.27	มากที่สุด	1

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
48. โรงเรียนมีผู้เชี่ยวชาญในด้านการนิเทศ	4.84	0.37	มากที่สุด	2
49. การกำกับ ติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง	4.53	0.51	มากที่สุด	6
50. การนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการสอนครั้งต่อไป	4.73	0.45	มากที่สุด	3
รวม	4.56	0.44	มากที่สุด	

จากตาราง 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 47 การจัดทำเครื่องมือในการนิเทศอย่างครอบคลุม ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27) รองลงมา คือ ข้อที่ 48 โรงเรียนมีผู้เชี่ยวชาญในด้านการนิเทศ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.37) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 44 การสำรวจปัญหา และความต้องการด้านการนิเทศ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.40)

ตอนที่ 3 แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อหาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยสัมภาษณ์แนวทางการบริหารงานวิชาการจากปัญหาการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้านที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) สูงสุด 3 อันดับแรกจากผลการวิจัยระยะที่ 1 ที่ใช้แบบสอบถามโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามลำดับ ซึ่งอธิบายรายละเอียดของแนวทางการบริหารงานวิชาการได้ ดังนี้

ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์สรุปเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลได้ ดังนี้

1. การวัดผลและประเมินผล โดยใช้หลักวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA เป็นหลักการบริหาร โรงเรียน มีการวางแผน ประชุมชี้แจงกำหนดแนวดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลที่ได้มาตรฐานและนำไปสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล
2. ใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ช่วยในการการวัดผลและประเมินผล
3. จัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียน เพื่อให้ดูแล การกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผล
4. ประเมินจากสภาพจริง โดยเน้นการวัดผลที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระและธรรมชาติผู้เรียน

5. ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับตามความแตกต่างของผู้เรียน

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์สรุปเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาหลักสูตรให้เทียบเคียงมาตรฐานสากลได้ ดังนี้

1. ประชุม ชี้แจงทำความเข้าใจให้แก่ผู้พัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากลก่อนทำการพัฒนาหลักสูตร
2. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพและความต้องการของสังคม ศักยภาพของโรงเรียน และหลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล
3. วิเคราะห์ปัญหาในการใช้หลักสูตร ในปีการศึกษาที่ผ่านมา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้เป็น แนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อไป
4. พัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อให้เป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียน โดยตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
5. วิเคราะห์หลักสูตรให้สอดคล้องกับโรงเรียน แล้วก็สร้างหลักสูตรโรงเรียนขึ้นมาตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์สรุปเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้ ดังนี้

1. ประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการดำเนินการวิจัย ในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อกระตุ้นครูให้ทำวิจัยแก้ปัญหาเด็กให้ตรงจุด
2. กระตุ้นให้ครูกิค้นนวัตกรรมการสอนเป็นของตัวเอง รู้จักประยุกต์นวัตกรรมของคนอื่น หรือวิชาอื่นมาใช้ในวิชาตัวเอง แล้วนำไปเผยแพร่ มีการกำกับ ติดตามการทำวิจัยให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ
3. เน้นการทำวิจัยจากปัญหาของเด็กที่เกิดจากการเรียน เก็บข้อมูลสภาพปัญหาจริง ของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัยแล้วเน้นการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น
4. มีการแลกเปลี่ยนวิจัยเพื่อให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์ในการทำวิจัยมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมาปีการศึกษา
2560 จำนวน 2,610 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 31. 2559 : 15)

2. กลุ่มตัวอย่าง ครูของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2560 ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 35) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 337 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมีเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการ การศึกษา การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับการศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งได้มาจากผลการ วิเคราะห์แบบสอบถามโดยพิจารณาระดับปัญหาในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก มาเป็น ประเด็นเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดกลุ่มประเด็นสำคัญ (Grouping & Coding) ถ้อยคำสำคัญ สรุปเรียบเรียงถ้อยคำใหม่โดยการอธิบายความ (Explanation) เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในรายละเอียดโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) พรรณนารายละเอียด ตีความหมายและอธิบายความ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

2.1 ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวัดผลและประเมินผลโดยใช้หลักวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ช่วยในการวัดผลและประเมินผล จัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียน เพื่อให้ดูแล การกำกับติดตามการวัดผลและประเมินผล ประเมินจาก

สภาพจริง โดยเน้นการวัดผลที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระและธรรมชาติผู้เรียน ปรับปรุงการวัดผล ประเมินผลให้สอดคล้องกับตามความแตกต่างของผู้เรียน

2.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจให้แก่ผู้พัฒนา หลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากลก่อนทำการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพ และความต้องการของสังคม ศักยภาพของโรงเรียน และหลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมาพัฒนา หลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล วิเคราะห์ปัญหาในการใช้หลักสูตรในปีการศึกษาที่ผ่านมา แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขเพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อไป พัฒนาหลักสูตร ที่หลากหลายเพื่อให้เป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียนโดยตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล

2.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ประชุมชี้แจงกำหนด แนวปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน กระตุ้นให้ครูคิดนวัตกรรมการสอนเป็นของตนเอง รู้จักประยุกต์นวัตกรรมของผู้อื่นหรือวิชาอื่น มาใช้ในวิชาตัวเอง แล้วนำไปเผยแพร่ มีการกำกับติดตามการทำวิจัยให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ มีการ แลกเปลี่ยนวิจัยเพื่อให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์ในการทำวิจัยมากขึ้น

อภิปรายผล

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว สามารถอภิปรายตามวัตถุประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

1. ผลจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้านนอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล เทียบเคียงมาตรฐานสากล รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันมีการปฏิรูปการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาจำเป็นต้องนำพาให้สถานศึกษาของตนสู่ความเป็นเลิศในด้านการศึกษา ในทุก ๆ ด้าน และผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญและสร้างความตระหนักให้กับบุคลากร โดยมีการวางแผนการดำเนินงาน มีการปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ การดูแลกำกับติดตามจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่สังกัด โดยโรงเรียนมาตรฐานสากลจังหวัด นครราชสีมา ยังมีปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการดังกล่าวทำให้มีระดับปัญหาในการบริหารงาน วิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้เสนอให้ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์และวางแผนร่วมกันในการนำหลักสูตรไปใช้ มีการจัดอบรมครูเรื่องเทคนิคการสอนให้ สอดคล้องกับหลักสูตร การอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

การสร้างเครื่องมือในการวัดแบบต่าง ๆ การจัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศภายในและกำหนดปฏิทินการดำเนินการ พร้อมทั้งมอบหมายหน้าความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยให้ครูทุกคนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งผลวิจัยนี้สอดคล้องกับเบญจวรรณ เหลวกุล (2561 : 92) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผล ประเมินผล สอดคล้องกับ นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558 : 111) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรอบด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล

จังหวัดนครราชสีมา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากสถานศึกษา ยังขาดการบริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจน ขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบ เมื่อมีการจัดทำหลักสูตรแล้วขาดการติดตามและประเมินผล หลักสูตรที่จัดทำขึ้นทำให้ในบางครั้งหลักสูตรที่จัดทำขึ้นล้าสมัยไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สอดคล้องกับนภาพร พลอยบ้านแพ้ว (2555 : 71) ทำการศึกษา แนวทางการแก้ปัญหการบริหารงานวิชาการโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่าสถานศึกษามีได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามสภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคม ครูผู้รับผิดชอบไม่ได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตร ไปใช้ทำให้ไม่เข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย หลักการและ โครงสร้างของหลักสูตรและขาดการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา อีกทั้งโรงเรียนมีการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ไม่มากเท่าที่ควร ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์วางแผนการจัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นบุคลากรภายในโรงเรียน

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัด

นครราชสีมา ด้านการจัดการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจาก สถานศึกษา ขาดการติดตามและ ตรวจสอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูทำให้ครูจัดทำแผนการสอนที่มีกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ไม่มีระบบนิเทศการสอนอย่างต่อเนื่อง ขาดการติดตามผลหลังการนิเทศการสอน ทำให้การจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิศาล สุตแก้ว (2557 : 67) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการและแนวทางพัฒนาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 2 พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนขาดนโยบายและแนวทางการกำกับ ติดตาม นิเทศการสอน และออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม ขาดทักษะในเรื่องการให้คำแนะนำวิธีที่จะฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการและการเผชิญสถานการณ์ให้กับนักเรียนที่หลากหลาย รวมทั้งยังขาดทักษะการส่งเสริมให้ครูนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและอาจจะยังไม่มีส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้จัดกระบวนการเรียนรู้เท่าที่ควร

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัด

นครราชสีมา ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การวัดผลประเมินผลของโรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการโดยการใช้ข้อสอบวัดผลและประเมินผลด้านความรู้ความจำเป็นมากกว่าการปฏิบัติจริง เพราะว่าการวัดผลประเมินผลในปัจจุบัน โรงเรียนจะดำเนินการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนด โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้วัดผลซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบทั้งด้านเนื้อหา และทักษะการเรียนรู้รายบุคคล โดยมีได้ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรรถัย ปานทอง (2556 : 99) ได้ทำการศึกษา ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ รัชของ ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินผลการเรียน ทำให้ผลการเรียน ไม่เป็นไปตามสภาพจริง การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ครู ขาดการพัฒนาในส่วนของเครื่องมือการวัดผล ขาดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวัดผลประเมินผล

1.4 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัด

นครราชสีมา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวิจัยมุ่งให้ผู้บริหารทำการวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการตัดสินใจ จึงไม่ค่อยมีการส่งเสริมให้ครูวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเท่าที่ควรจึงทำให้ ไม่มีเครือข่ายหรือการจัดเวทีสำหรับการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรรถัย ปานทอง (2556 : 99) ได้ทำการศึกษา ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ รัชของ ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า สถานศึกษาไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน นอกจากนี้บุคลากรบางส่วนยังไม่ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลการศึกษา

อย่างจริงจัง เป็นการทำให้มีผลงานส่งตามกำหนด ขาดการบันทึกเก็บข้อมูลและเผยแพร่ งานวิจัยอีกทั้งสถานศึกษายังขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวิจัย

1.5 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัด นครราชสีมา ด้านการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาขาดการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายใน สถานศึกษาที่ชัดเจน อีกทั้งงานของผู้บริหารสถานศึกษามีมากทำให้การปฏิบัติการนิเทศไม่เป็นไป อย่างต่อเนื่อง เมื่อมีการนิเทศจะไม่มีกรรายงานผลการนิเทศหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้ผู้ถูก นิเทศทราบข้อบกพร่องเป็นผลให้ไม่มีการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ นภาพร พลอยบ้านแพ้ว (2555 : 71) ได้ทำการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการ บริหารงานวิชาการ โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของกระบวนการนิเทศ การศึกษาไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งตารางไม่เป็นไปตามกำหนดการ ส่งผลให้กระบวนการจัดการเรียน การสอนของครูเป็นแบบเดิม ๆ ไม่หลากหลาย

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัด นครราชสีมา

ด้านการ วัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวัดผลและ ประเมินผล โดยใช้หลักวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ใช้กระบวนการ PLC ชุมชนแห่ง การเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ช่วยในการการวัดผลและประเมินผล จัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียน เพื่อให้ดูแล การกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผล ประเมินจากสภาพจริง โดยเน้นการวัดผล ที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระและธรรมชาติผู้เรียน ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับ ความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิศาล สุดแก้ว (2557 : 67) ได้ ทำการศึกษา ปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการและแนวทางพัฒนาระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมเพื่อกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ของสถานศึกษา โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงของผู้เรียน รวมทั้งส่งเสริมให้ครูพัฒนา เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประชุม ชี้แจงทำความเข้าใจให้แก่ผู้พัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากลก่อนทำการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพและ ความต้องการของสังคม ศักยภาพของ โรงเรียน และหลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล วิเคราะห์ปัญหาในการใช้หลักสูตรในปีการศึกษาที่ผ่านมา แล้วนำมา

ปรับปรุง แก้ไขเพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อไป พัฒนาหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อให้เป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียน โดยตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กัมพล ชันทะวงษ์ (2555 : 56) ได้ทำการศึกษา แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขตปราสาทพญาไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า สถานศึกษาต้อง พัฒนา ครู และบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ดำเนินการจัดทำสาระของหลักสูตร นำหลักสูตรไปใช้ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลหลักสูตร ปรับปรุง และจัดทำ รายงานผลการจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามลำดับ

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน กระตุ้นให้ครูคิด นวัตกรรมการสอนเป็นของตัวเอง รู้จักประยุกต์นวัตกรรมของคนอื่นหรือวิชาอื่นมาใช้ในวิชาตัวเอง แล้วนำไปเผยแพร่ มีการกำกับ ติดตามการทำวิจัยให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนวิจัยเพื่อให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์ในการทำวิจัยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุดมลักษณ์ เอ็ม โอด (2554 : 103) ได้ทำการศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า สถานศึกษาควรส่งเสริมและจัดเวทีประกวดงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นครูและพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การสนับสนุนให้มีเครือข่ายงานวิชาการระหว่างสถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูได้มี โอกาสนำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิชาการงานวิจัยในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา มี 3 อันดับที่มีปัญหามากที่สุด จึงมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1.1 ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

1.1.1 สถานศึกษาควรมีการประชุมชี้แจงทิศทางการดำเนินงานให้นำไปสู่ การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยยึดหลัก PDCA นำมาใช้ในการดำเนินงาน และนำข้อมูลที่ได้ จากการวัดผลและประเมินผลไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้ครั้งต่อไป และจัดการเรียนซ่อมเสริม และเรียนซ้ำรายวิชาที่ไม่ผ่านการตัดสินผลการเรียนอย่างเคร่งครัด

1.1.2 สถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำเครื่องมือการวัดผล ประเมินผล ทั้งงบประมาณ และความรู้เพื่อให้เกิดการวัดผลประเมินผลที่ได้คุณภาพตรงตามสภาพจริง เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาด้านการเรียนรู้ที่ตรงประเด็น

1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

1.2.1 ควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการมีส่วนร่วมต่อการจัดหลักสูตร โรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้ครอบคลุมหลักสูตรแกนกลางและเพิ่มเติมสาระความเป็นสากล โดยมีการกำกับติดตามการใช้หลักสูตรของครูทุกคน

1.2.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน เพื่อให้การดำเนินงานจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละสาระการเรียนรู้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1.3.1 สถานศึกษาต้องมีการสำรวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาจริงของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัย การสร้างเครือข่ายในการจัดทำวิจัยภายใน โรงเรียนและนอก โรงเรียน และนำผลการวิจัยมาปรับปรุงต่อยอดอย่างต่อเนื่อง

1.3.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย สนับสนุนงบประมาณเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรอยากทำงานวิจัยให้มากขึ้น และส่งเสริมการเข้ารับอบรมการทำผลงานวิชาการหรือวิจัยต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล

2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553ก). คู่มือการขับเคลื่อนกลยุทธ์ สำนักงานมัธยมศึกษาตอนปลาย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553ข). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553ค). คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553ง). คู่มือการสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนาและการส่งเสริมศักยภาพนักเรียน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553จ). คู่มือแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553ฉ). คู่มือพัฒนาหลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- _____. (2555). คู่มือการขับเคลื่อนกลยุทธ์โรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กษิรา วาระรัมย์. (2556). การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). นครนายก :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กษิตรีเดช พุ่มสาขา. (2553). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโรงเรียนมาตรฐานสากล
ของโรงเรียนสตรีอ่างทอง ปีการศึกษา 2553. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2561 จาก
www.sa.ac.th/web/index.php
- กุลชญา เทียงตรง. (2550). การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กาญจนบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- กัมพล ชันทะวงษ์. (2555). การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สหวิทยาเขต
ปราสาทพญาไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จิตติมา วรณศรี. (2557). รายงานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารกับ
ประสิทธิภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การประเมินการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ชนม์ผศุคม์ พัฒพันธ์. (2557). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชญัญญา พงษ์ชัย ธนินาฎ ณ สุนทร และภัทรพล มหาจันทร์. (2554). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการ
บริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์. 5(3) : 31 - 41.
- จิตติริย์ ไชยจิน. (2556). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกลุ่มปอทอง
2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดิเรก วรณเสียร ประสิทธิ์ เขียวศรี และนพจร คักคีศิริ. (2553). สภาพปัญหาและความก้าวหน้าใน
การจัดการศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล. สำนักงานมัธยมศึกษาตอนปลาย
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ทศนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนสาร บัลลังก์ปัทมา. (2553). โรงเรียนมาตรฐานสากล. นิตยสารจุดทัศน์. 1(3) : 35.
- ธราพงษ์ ผาสุข. (2557). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานการเงินของโรงเรียนใน
สหวิทยาเขตบ้านบึง 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นภาพร พลอยบ้านแพ้ว. (2555). การศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนศรี
วิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตย์ธิดา จันดาสงค์. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ในกลุ่มโรงเรียนปอทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญจวรรณ เหลวกุล. (2561). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยบุรีรัมย์.
- ปนัดดา สิริพัฒนกุล. (2558). การศึกษาบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : วิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประวิต เอรารวรรณ. (2558). การวิจัยเชิงคุณภาพ. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2561 จาก www.udru.ac.th/document/research2.
- ปราณี เอี่ยมสุวรรณ. (2553). สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปริญานุษ พิบูลสรารุช. (2554). ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : จากหลักคิดสู่วิถีปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- พิชัย เหลืองอรุณ. (2555). สภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2553). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ (2553). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : เข้าสื่อฟเคอร์มิส.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2551). ทักษะ 5 C เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิศาล สุดแก้ว. (2557). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการและแนวทางการพัฒนาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พงษ์ศักดิ์ ขอจงดี้. (2552). ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบ้านแหลมแท่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพฑูรย์ ทิพย์สุข. (2551). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภรภัทร เอ็งนิรันดร. (2557). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มนสิข ลิทธิสมบูรณ์. (2550). ระเบียบวิธีวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รังสรรค์ นกสกุล บุญเรือง ศรีเหรียญ และจู่ไร โชคประสิทธิ์. (2555). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียนมาตรฐานสากล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- รัชনী สีหะวงษ์. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มเครือข่ายวังสมบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2551). การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บั๊กพอยท์.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2553). การพัฒนาการนิเทศเพื่อการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วราภรณ์ แสงพลสิทธิ์. (2554). ความต้องการการนิเทศการสอนของครูเครือข่ายโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.

- วัฒนา มัคคสมัน. (2550). การสอนแบบโครงการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระชาติ วิชาศรี. (2550). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). เลข : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศรายุทธ วงค์อะอาด. (2553). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาโรงเรียนมาตรฐานสากล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. การนำเสนอผลงานวิจัย. มุกดาหาร : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22.
- ศศิพร รินทะ. (2554). การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนในโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนเมืองคง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. ศษ.ม. (บริหารการศึกษา). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริพร ทาทราย. (2552). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมุทพร ชำนาญ. (2557). การวิจัยทางการบริหารการศึกษา. ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมนึก ภัททิษณี. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). การบริหารงานวิชาการ. ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). คู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2553). แนวทางการพัฒนาการวัดผลและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2553). แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). เอกสารแนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

- สุกัญญา พนาสุวรรณรัตน์. (2557). การพัฒนาการนิเทศการสอนด้วยเครื่องมือการนิเทศการจัด
การเรียนรู้ที่เน้นฐานสมรรถนะของผู้นิเทศเป็นสำคัญวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นนทบุรี : วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.
- สุกฤตา เกตานนท์. (2555). ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 กรณีศึกษา
โรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- สุชาติ วาระดี. (2551). ปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยากาศของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการ
บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ โคดวงษ์. (2555). การบริหารจัดการระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- อภิชา พุ่มพวง. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุดมลักษณ์ เอ็มโอด. (2554). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
มัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรทัย ปานทอง. (2556). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ระยอง ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 18. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Barnett, R. (2006). *The Ideal of Academic Administration 2006*, Retrieved 1 August 2018,
from <http://interscience.wiley.com/10.1111/>.
- Brophy, G. M. (2006). A study of the process used by academic affairs administrators at
participating institutions of higher education to select instructional technology tools
faculty use in instruction in undergraduate classes. **Dissertation Abstract
International**. 24(2) : 171 - A.

- Kijai,,J. (1987). School:Effectiveness Characteristics and School Incentive Reward. **Dissertation Abstracts International**. 48 (4) : 316 - A.
- .Kustulasari, K. (2009). **The International Standard School Project in Indonesia : a Policy Document Analysis**. Ohio State University.
- Mattox, D.D. (1987). A Study of in – service needs of Illinois public school elementary Principle. **Dissertation abstracts international**. 38(12) : 7061 - A.
- Minudin, O. B. (1987). The role of the secondary school principal as perceived by secondary school principal in sabah Malaysia. **Dissertation Abstracts International**. 47(7) : 103 - A.
- Parkes, J. (2008). Who Choose Dual Language Education for Their Children and Why. **Journal International Journal of Bilingual Education and Bilingualism**. 11(6) : 635 - 660.
- Ronel, H. (2001). **Quality Management Systems for Education and Training Providers**. South Africa.
- Onikama, D: et al. (2009). “Family Involvement in Education : A synthesis of Research for Pacific Educators” [Online] **Elementary - Secondary - Education; School in Hawaii Distance Education 6 Abstract** available: DIALOG File : ERIC [Accessed September 2, 2018]

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม
- หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๙๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายโกศล พงษ์พานิช

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๙๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสิริวรรณ นพตลุง

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/วศ๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอุไรรัตน์ ชูระสุข

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๑๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน โรงเรียนพิมายวิทยา

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๑๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน โรงเรียนสุขานารี

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๑๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน โรงเรียนเมืองคง

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๑๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน โรงเรียนจักราชวิทยา

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๑๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน โรงเรียนชุมพวงศึกษา

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๑๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/ว๑๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน โรงเรียนสุรธรรมพิทักษ์

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมकुณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/๙๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา เขต ๓๑

ด้วย นางสาวอัญมณี พิทักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรานุกร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการนี้นักศึกษามีความประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์ข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

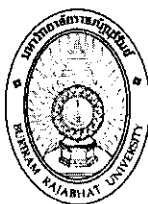
โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ขอความกรุณาให้ท่านได้ตอบแบบสอบถามด้วยความคิดเห็นที่เป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงขอรับรองว่าจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น

3. แบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

มาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยมีเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษา การวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวอัญมณี พิทักษ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง

วุฒิการศึกษา

- ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

ประสบการณ์การทำงาน

- น้อยกว่า 10 ปี
 10 - 15 ปี
 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของตนเอง

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อรายการ	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
0	การพัฒนาหลักสูตร	✓				

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ	5 หมายถึง ระดับมากที่สุด
ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ	4 หมายถึง ระดับมาก
ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ	3 หมายถึง ระดับปานกลาง
ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ	2 หมายถึง ระดับน้อย
ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ	1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ข้อ 0. ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมาตรฐานสากล
จังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นระดับ
5 แสดงว่า โรงเรียนให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ข้อรายการ	ระดับปัญหาการดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร						
1	การประชุมชี้แจงนโยบายและทิศทางของโรงเรียนมาตรฐานสากลแก่บุคลากร					
2	การกำหนดกลยุทธ์ในการจัดทำแผน กลยุทธ์ของโรงเรียนได้ครอบคลุมและนำโรงเรียนไปสู่มาตรฐานสากล					
3	การสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการมีส่วนร่วมต่อการจัดหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล					
4	การจัดบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล					
5	การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครอบคลุมหลักสูตรแกนกลางและเพิ่มเติมสาระความเป็นสากล					
6	การประชาสัมพันธ์ เอกสารคู่มือหลักสูตร					
7	การจัดทำหลักสูตรตรงกับศักยภาพ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน					
8	โรงเรียนมีการกำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรของครูทุกคน					
9	การวัดผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรทั้งก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้อย่างต่อเนื่อง					
10	การนำผลการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนในครั้งต่อไป					

ข้อ	ข้อรายการ	ระดับปัญหาการดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดการศึกษา						
11	การประชุมชี้แจงออกแบบกระบวนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาระ					
12	การวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล					
13	การจัดการศึกษาผู้เรียนจากประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติให้ทำ ให้คิดจริง					
14	การจัดการศึกษาที่กระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาคุณลักษณะที่กำหนด					
15	การประชาสัมพันธ์ การจัดทำเอกสารคู่มือครู/นักเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอย่างครบถ้วนและเพียงพอ					
16	การจัดทำแผนพัฒนาครู (เช่น ประชุม ชี้แจงอบรม สัมมนา ฝึกปฏิบัติจริง) เพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่ครู					
17	การจัดสรรห้องเรียนพิเศษ สื่อ อุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอและทันสมัยต่อความต้องการของครูและนักเรียน					
18	การกำกับ ติดตาม ให้ครูดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการเรียนรู้					
19	การวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนอย่างเคร่งครัด					
20	การนำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนไปปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาในครั้งต่อไป					

ข้อ	ข้อรายการ	ระดับปัญหาการดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล						
21	การประชุมชี้แจงกำหนดแนวดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลที่ได้มาตรฐานและนำไปสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล					
22	การวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชาได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
23	การจัดทำแผนพัฒนาครู เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลอย่างชัดเจน					
24	การวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้สอดคล้องกับสภาพจริงในการจัดการศึกษา					
25	การวัดผลและประเมินผลนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมสาระ และธรรมชาติผู้เรียน					
26	การพัฒนาเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่มีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้					
27	การดำเนินการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล					
28	การกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผลของครูทุกคน					
29	การนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เพื่อดำเนินการบริหารงานของโรงเรียนต่อไป					
30	การจัดการเรียนซ่อมเสริม และเรียนซ้ำรายวิชาที่ไม่ผ่านการตัดสินผลการเรียนอย่างเคร่งครัด					

ข้อ	ชื่อรายการ	ระดับปัญหาการดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
31	การประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน					
32	การสำรวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาจริงของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัย					
33	การสร้างเครือข่ายในการจัดทำวิจัยภายในโรงเรียน					
34	การสร้างเครือข่ายในการทำวิจัยระหว่างโรงเรียน					
35	การทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน					
36	การนำผลการวิจัยในแต่ละปีการศึกษามาปรับปรุงและต่อยอดในการทำวิจัยในครั้งต่อไป					
37	การกำกับ ติดตามการจัดทำวิจัยของครู					
38	มีการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง					
39	การเผยแพร่ผลงานการวิจัยภายในโรงเรียน					
40	การเผยแพร่ผลงานการวิจัยแก่สถานศึกษาอื่น ๆ					
การนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน						
41	การประชุมชี้แจงการจัดทำปฏิทินการนิเทศอย่างชัดเจน					
42	การประชุมก่อนสังเกตการณ์ เพื่อร่วมกันวางแผนกำหนดแนวทางดำเนินการนิเทศอย่างชัดเจน					
43	บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการนิเทศ เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนมุ่งสู่มาตรฐานสากล					
44	การสำรวจปัญหา และความต้องการด้านการนิเทศ					
45	บุคลากรในโรงเรียนให้ความสำคัญกับการนิเทศ					

ข้อ	ข้อรายการ	ระดับปัญหาการดำเนินงาน				
		5	4	3	2	1
46	โรงเรียนดำเนินการนิเทศอย่างจริงจัง					
47	การจัดทำเครื่องมือในการนิเทศอย่างครอบคลุม					
48	โรงเรียนมีผู้เชี่ยวชาญในด้านการนิเทศ					
49	การกำกับ ติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง					
50	การนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการสอนครั้งต่อไป					

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

ครั้งที่ ในวันที่ ที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อผู้สัมภาษณ์ นางสาวอัญมณี พิทักษ์

เริ่มสัมภาษณ์เวลา เสร็จสิ้นการสัมภาษณ์เวลา

คำชี้แจง : การสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน
 มาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา โดยได้นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่ม
 ตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวิชาการ พบว่า มี 3 อันดับที่มีปัญหามากที่สุด ดังนี้

ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ด้านที่ 4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. ตำแหน่ง

3. อายุ

4. ท่านมีแนวทางในการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียง
 มาตรฐานสากลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านมีแนวทางในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีแนวทางในการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์

1. แนวทางการดำเนินงานวัดผลและประเมินผลอย่างไรให้เทียบเคียงมาตรฐานสากล
บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 กล่าวว่า

“ผมว่าพูดกันยากนะในเรื่องนี้ เพราะครูแต่ละคนมีเหตุผลในการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันไป ถ้างงๆ บังคับว่าต้องประเมินแบบนี้ วัดแบบนี้ครูเขาก็จะเถียงเรา อย่างว่านักเรียนที่ครูแต่ละคนเขาเจอมีความแตกต่างกันไป แต่การวัดผลนี้สำคัญนะ แต่มันต้องมีแนวทางหลัก ๆ ที่โรงเรียนต้องปฏิบัติตาม ก็คือต้องยึดหลัก PDCA เอามาใช้ในโรงเรียน เป็นหลักการบริหารโรงเรียนอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน คือ ต้องเรียกครูทุกคนนะ มาประชุมชี้แจงกำหนดแนวดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเทียบเคียงมาตรฐานสากลที่ได้มาตรฐานและนำไปสู่การเป็น โรงเรียนมาตรฐานสากล เราเอาหลักการที่ทางกระทรวงตั้งมาว่าโรงเรียนมาตรฐานสากลต้องเป็นอย่างไร มาชี้แจงให้ครูเขา และให้ครูแต่ละรายวิชาได้แสดงความคิดเห็นกัน ที่สำคัญต้องประเมินจากสภาพจริง เด็กต้องทำจริง ปฏิบัติจริง มีการวัดผลแบบหลากหลาย ครอบคลุมสาระ และธรรมชาติผู้เรียน แบบนี้ครูเขาถึงจะพอใจ ไม่ใช่เราขี้เขียดให้เขาต้องวัดแบบนี้ละ โรงเรียนเราเป็นมาตรฐานสากลต้องทำแบบนี้ ครูเขาไม่พอใจแน่ เราถึงต้องให้ครูเขามาคิด ซึ่งแต่ละรายวิชาก็ไม่เหมือนกันนะ สมมติเป็นวิชาการงานฯ เราก็ต้องวัดผลจากการปฏิบัติ ถึงจะประเมินได้ว่าเด็กประดิษฐ์ได้ไหม ทำกับข้าว อาหารเป็นไหม ไม่ใช่สอนแต่ทฤษฎีให้เด็กจดวิธีการทำอย่างเดียว แต่เด็กไม่เคยทำ พอกลับไปบ้าน ปากฎเด็กทำอะไรไม่เป็นสักอย่างเลย ทั้งที่เด็กได้เกรด 4 นะ แล้วจะมีค่าอะไร หลังจากทำแล้วต้องมาตรวจสอบว่าวิธีการวัดแบบนี้ดีไหม แล้วก็ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลของเราต่อไปให้สอดคล้องกับเด็ก หรือไม่วิชาไหนเด็กเรียนตก เกรดน้อยครูก็นำมาพัฒนา ให้เรียนซ่อมเสริมก็ได้ แบบนี้ถึงจะดี ไม่ใช่ประเมินแล้วไม่นำมาผลพัฒนา มาปรับปรุงอะไรเลย” (สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 กล่าวว่า

“แนวทางการดำเนินงานวัดผลและประเมินผลอย่างไรให้เทียบเคียงมาตรฐานสากล
เธอคะที่ทำงานมาประมาณ 20 กว่าปีแล้ว การวัดผลประเมินผลที่เปลี่ยนไปตลอดเลยนะ เหมือนที่ย้ายโรงเรียนที่ก็ต้องปรับตัวเองให้เข้ากับนักเรียน โรงเรียนใหม่ การวัดผลที่ก็จะเปลี่ยนไปตามกลุ่มเด็ก ที่สอน ที่ว่าเรื่องการวัดผลต้องขึ้นอยู่กับครูผู้สอนอย่างเดียวเลยแหละ ฝ่ายวิชาการก็เป็นเพียงคนคอยกระตุ้นเราเท่านั้นนะ มีแต่คนเป็นครูต้องปรับเปลี่ยนเอง สำหรับแนวทางการวัดผลที่ดี ที่ว่าทำ PLC นี้แหละ ดี พี่เคยทำแบบจริง ๆ จัง ๆ กันในหมวดพี มั่น โอเคดี เหมือนเราได้เอาปัญหาจาก

การที่เราสอนเด็กมาปรึกษาเพื่อนร่วมงานเรา แล้วเพื่อนแต่ละคนก็มีวิธีการที่หลากหลาย เราก็เอาไปปรับใช้สิ สบายดีออก ไม่ต้องไปคิดเอง ช่วยกันคิด ครูบางคนเก่งเรื่องโซเซียล เวลาเขาเห็นวิดีโอคลิปดี ๆ เราก็แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน บางทีก็นำเด็กที่มีปัญหาามาช่วยกันสอนในช่วง PLC เพราะบางทีเหมือนเคมีพี่กับเด็กไม่ตรงกัน แต่กับเพื่อนครูเขาตั้งใจ สนใจเรียนด้วย ” (สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวว่า

“ แนวทางการดำเนินงานวัดผลและประเมินผลให้เทียบเคียงมาตรฐานสากล ในแต่ละโรงเรียนต้องจัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียนขึ้น เพื่อให้ดูแล การกำกับ ติดตามการวัดผลและประเมินผลของครูทุกคน ต้องมีการประสานงานระหว่างโรงเรียน ผู้บริหาร อาจจะฝ่ายวิชาการก็ได้ และศึกษานิเทศก์ ทำทุกอย่างให้เป็นลำดับขั้นตอนไปเรื่อย ๆ เริ่มตั้งแต่มีการประชุม ออกแบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นมาตรฐานภายในโรงเรียน โดยต้องดูจากนักเรียนโรงเรียนเราด้วย ว่าเหมาะสมกับการวัดแบบไหน แต่อย่างโรงเรียนมาตรฐานสากล ข้อสอบที่ต้องวัดก็ควรจะมี ข้อเขียนนะอะ ให้เด็กได้ฝึกเขียนเยอะ ๆ หรือวัดแบบกลุ่ม ทำโครงการ IS ส่งแบบนี้ถึงจะเป็นมาตรฐานสากล อันนี้แต่ละโรงเรียนก็ต้องคุยกัน ถ้ามีเวลาที่ส่งครูที่เกี่ยวข้องไปอบรมการวัดผลที่ถูกต้องให้กับคณะครูที่โรงเรียนว่าทำอย่างไรถึงจะวัดผลได้เทียบเคียงมาตรฐานสากล จากนั้นก็มาต่อยอดให้กับครูที่โรงเรียน คือเรื่องนี้ต้องร่วมมือกัน ให้การวัดและประเมินผลเป็นไปในทางเดียวกันจะได้เป็นมาตรฐาน ” (สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 กล่าวว่า

“ ปกติพี่ก็จะวัดผลในรูปแบบของการปฏิบัตินะ หรือไม่ก็ให้ทำโครงการ และก็ต้องออกมานำเสนอทุกคน คือพี่อยากให้เด็กทุกคนทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานเป็น นำเสนอได้ ทำงานแบบมีขั้นตอน เป็นระบบ เพราะว่าโรงเรียนเราเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล เราก็ต้องบังคับให้เด็กเราแสดงออกให้ได้ แต่การวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชาก็ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดด้วยนะคะ เพราะวิชาพี่ต้องเน้นให้เด็กทำโครงการเลย หรือไม่ก็ให้ทำเป็น IS เลย บางทีพี่ก็พาเด็ก ไปดูงานข้างนอก ทาง มทส.ม้ง แล้วให้เด็กเขานำมาประยุกต์ในงานของตัวเอง เด็กเขาได้เห็นตัวอย่าง มีคนให้คำปรึกษา เขาก็จะทำได้ดี ” (สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 กล่าวว่า

“แนวทางที่พี่ใช้วัดเด็กส่วนใหญ่ก็จะเป็นให้ปฏิบัติมากกว่า เพราะถ้าให้ทำเป็นกาบาท มันจะลอกกันไง เราวัดไม่ได้หรอก ว่าเด็กมีความรู้แค่ไหน แต่การวัดผลนี้นั้นอยู่กับข้อคำถามที่เรา ออกด้วยนะ เพราะส่วนใหญ่ที่จะออก โดยให้นักเรียนตอบโดยใช้ความเข้าใจและก็ใส่แนวคิดทฤษฎี จากเรื่องที่เราสอนลงไปด้วย แล้วก็ถามแนวคิดที่เด็กได้จากการเรียน เชื้อใหม่พี่วัดเด็กแบบนี้มา หลายปีแล้วนะ เด็กแต่ละคนจะมาแนวคิดมีความคิดและคำตอบที่แตกต่างกันออกไป แต่ไม่มีผิดนะ ทุกคนถ้าได้ตั้งใจเขียนตอบแล้วถูกหมดแล้วตอบดีด้วยนะเด็กเรา แต่พวกที่ไม่อ่านไม่ตอบแบบนี้ก็มี แบบนี้ไม่ใช่ไม่เก่ง แต่ขี้เกียจจะส่วนใหญ่ แต่เรานี้ต้องคอยกระตุ้นเด็กให้ตั้งใจทำข้อสอบให้เรา ถ้าเด็กตั้งใจทำยังไงก็ได้ พี่เห็นส่วนใหญ่สมัยนี้นะ สอบกันเยอะมาก อะอะวัดเด็ก ๆ เอาข้อสอบ มาให้ทำ เด็กก็ไม่อยากทำ ใจคิดว่าเป็นเรื่องปกติ ไม่ตื่นเต้นครุอย่างเรามีหน้าที่กระตุ้นให้เด็กตื่นตัว กับการวัดผลให้มากขึ้น” (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 กล่าวว่า

“แนวทางการดำเนินงานวัดผลและประเมินผลต้องดูตามตัวชี้วัดของแต่ละวิชาจะครบ การจะวัดผลได้คือต้อง วัดตามความสามารถของนักเรียน แต่ว่าครูก็ต้องเข้าใจด้วยว่า ผู้เรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันไปในแต่ละคน บางคนเก่งด้านแต่อ่อนอีกด้าน ครูก็ควร ใช้วิธีวัดผลหลาย ๆ ทาง เช่น ทั้งด้านการสอบแบบปฏิบัติและทฤษฎี อาจจะใช้เป็นทั้งปรนัยและอัตนัยเลย เพราะถ้าเป็นแต่ ปรนัยเราจะไม่รู้ความคิดของนักเรียน แล้วก็เดาไม่ถูกว่านักเรียนเข้าใจเรียนที่เราสอนมากน้อย เพียงใด แต่ถ้าเป็นแบบข้อเขียน นักเรียนจะเขียนสิ่งที่ตัวเองรู้ทั้งในคำรา และสิ่งที่ตัวเองเข้าใจ ส่งครู” (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2561)

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์

1. แนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาหลักสูตร

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 กล่าวว่า

“การจัดทำหลักสูตรแต่ละครั้ง โรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพและ ความต้องการของสังคม, ศักยภาพของโรงเรียน และหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก ให้นำสามส่วนนี้ มาสร้างเป็นหลักสูตรขึ้นให้เป็นหลักูตรสถานศึกษาของเรา แต่ที่สำคัญเราต้องดูศักยภาพของเด็กที่ เราจะรับด้วย ไม่ใช่มีเด็กเรียนระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ แต่เปิดห้อง EP เป็นสามสี่ห้อง แบบนี้ก็ ไม่ได้ ต้องดูความถนัดของเด็ก เช่น มีเด็กกลุ่มหนึ่งมีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ เราก็ทำ MOU

กับทางอาชีพเลย ให้นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่เขานัก เปิดเป็นห้องโครงการคอมพิวเตอร์ธุรกิจเลย ให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ทั้งด้านการใช้งาน ด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ ในตัวคอมพิวเตอร์ เอาให้รู้จัก รู้จริงกันไปเลย ” (สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 กล่าวว่า

“ ที่คิดว่าการพัฒนาหลักสูตรที่ดีต้องเริ่มจากการประชุมบุคลากรในโรงเรียนก่อน ให้มาประชุมพูดคุยกันถึงปัญหาในการใช้หลักสูตรในปีการศึกษาที่ผ่านมา แล้วก็เอาหลักสูตรเก่าเรานี้แหละพัฒนาไปเรื่อย ๆ ตั้งเป้าเป็นปี ๆ ไปเลย ว่าปีนี้ต้องการเป้าหมายอย่างไร แล้วเราก็ช่วยกันทำ ให้ได้ตามเป้า เดียวนี้พี่เห็นแต่ตั้งนโยบายมาแต่ไม่ทำแบบจริงจังสักที ทำปีสองปีแล้วก็ไม่สานต่อแบบนี้ก็ไม่ได้อะไรนะ ” (สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวว่า

“ การพัฒนาหลักสูตรและการสอนนี้นะ มีเพื่อให้เป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียนแบบหลายรูปแบบ เป้าหมายสำคัญ ก็คือตอบสนองความต้องการที่จะนำไปพัฒนาประเทศและให้ทัดเทียมนานาชาติ ประเทศนี้คือจุดประสงค์หลักของการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนมาตรฐานสากล ก่อนอื่นเราต้องรู้ก่อนนะว่า ประเทศเราต้องการผลิตคนไปทำอะไร และผู้เรียนเรามีความสามารถเรียนในเรื่องอะไรได้บ้าง เช่น สมมตินะ โรงเรียนเราเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทุก ๆ ปี ทุก ๆ เทศกาลจะมีคนต่างชาติมาเที่ยว เราก็สร้างหลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรมขึ้นมาเลย ในหลักสูตรก็ใส่เนื้อหาเกี่ยวกับการบริการ ภาษาต่าง ๆ ลงไป นอกจากนักเรียนจะได้ความรู้ในห้องเรียนแล้ว พี่ว่าความรู้ นอกห้องเรียนที่สามารถนำไปใช้จริงได้นี่สำคัญมากกว่าให้เด็กนั่งเรียนแต่ในห้องเรียนนะ ” (สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 กล่าวว่า

“ เอาตามหลักเลยน้อง วิเคราะห์หลักสูตรให้สอดคล้องกับโรงเรียน แล้วก็สร้างหลักสูตรโรงเรียนขึ้นมา แต่ต้องมีการสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ด้วยนะ ให้เขาได้มีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากลของเรา ใส่ความเป็นสากลเข้าไป เช่น เด็กต้องเรียน IS เด็กต้องเรียนอย่างน้อย 2 ภาษา ต้องทำโครงการ สื่อสารได้ 2 ภาษา หรืออะไรก็ต้องใส่เข้าไปในหลักสูตรเราให้ตรงตามมาตรฐานสากลให้ได้ หลังจากสร้างเสร็จ นำไปใช้เสร็จ สิ่งสุดท้ายที่สำคัญแต่ทุกโรงเรียน คือ ประเมิน ไม่มีสักโรงหรอกที่ประเมินจริง มีแต่หลอก ถ้าเราทำ

จริงได้ มันจะดีมาก นำผลที่เราประเมินนั้นนะ มาใช้ เอามาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ไว้ใช้ต่อ ๆ ไปเรื่อย ๆ ” (สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 กล่าวว่า

“ พี่จะสรุปให้ การพัฒนาหลักสูตรที่ดี คือ การนำหลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากลไปใช้ อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน แล้วเอาหลักสูตรที่ใช้มาวิเคราะห์ แล้วปรับปรุง แก้ไขส่งต่อไปยังรุ่นต่อไป แนวทางการพัฒนาหลักสูตร ต้องเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เด็ก วิเคราะห์หลักสูตรก่อนนะ คือ ต้องมีการประชุมชี้แจงนโยบายและทิศทางของโรงเรียนมาตรฐานสากลแก่บุคลากรก่อนเป็นอันดับแรก แล้วค่อยมากำหนดกลยุทธ์ในการจัดทำแผนให้ครอบคลุมและนำไปสู่มาตรฐานสากล หลักสูตรก็ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนมาตรฐานสากลกำหนดนะ แล้วก็ต้องสอดคล้องกับกระทรวงด้วย นี่แหละครูทุกคนถึงต้องมาช่วยกันถกกัน ให้หลักสูตรมันใช้ได้ หลักสูตรดี ครูสอนดี ทำไมเด็กเราจะไม่ได้ดี จริงไหม ” (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 กล่าวว่า

“ ก่อนอื่นผมว่าต้องประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจนโยบายโรงเรียนมาตรฐานสากลแก่บุคลากรของโรงเรียนทุกคนก่อนนะครับ ให้เข้าใจร่วมกันถึงคำว่ามาตรฐานสากล ว่าเราต้องจัดอย่างไร ต้องเพิ่มเติมสาระเพิ่มเติมความเป็นสากล และโรงเรียนต้องจัดทำสาระเพิ่มเติมครอบคลุมความเป็นสากล ซึ่งประกอบไปด้วย ทฤษฎีความรู้การเขียนความเรียงขั้นสูง โลกศึกษาและกิจกรรมโครงการ นี่คือหลัก ๆ ที่เราต้องบรรจุลงไปหลักสูตรทุกกลุ่มสาระของโรงเรียนมาตรฐานสากล บางโรงเรียนยังไม่เข้าใจนะครับ ว่าโรงเรียนธรรมดา กับ โรงเรียนมาตรฐานสากลต่างกันตรงไหน บางโรงเรียนตัวเองเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลแต่ยังถามเลยว่า ทำไมเด็กต้องเรียน IS อย่างนี้เป็นต้น ” (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2561)

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์

1. แนวทางการดำเนินงานด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1 กล่าวว่า

“ เราสอนเรื่องไหน เราก็ต้องทำวิจัยเรื่องนั้น เพราะวิจัยที่เราทำต้องได้มาจากปัญหาของเด็กที่เกิดจากการเรียนกับเราในเรื่องนั้น ๆ แล้วไม่เข้าใจ หรือมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข จากนั้นก็สำรวจ

เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาจริงของนักเรียนก่อนการจัดทำวิจัย เราเป็นครูที่ทำวิจัย เพื่อซ่อมเสริม เรื่องนั้น ๆ ให้กับเด็ก หรือเราได้สอนห้องเก่ง เด็กไม่มีปัญหาเลย เราก็ทำวิจัยเฉพาะเรื่องที่เราสนใจ อยากให้เด็กรู้ วิจัยก็จะขึ้นต้นด้วยคำว่า พัฒนา.... แบบนี้วิจัยนั้นถึงจะส่งผลต่อการเรียนการสอน ของเด็ก เด็กไม่รู้ก็จะไม่รู้ เด็กที่รู้แล้วก็จะเพิ่มเติมความรู้เขาให้เขามีความรู้มากขึ้นกว่าเดิม ” (สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 กล่าวว่า

“ โรงเรียนส่วนใหญ่จะขาดการสร้างเครือข่ายในการจัดทำวิจัยภายในโรงเรียน ไม่มีการ นำเสนอการวิจัยให้ครูท่านอื่นทราบ ถ้ามีการแลกเปลี่ยนวิจัยกันนะ ครูจะมีแนวคิดสร้างสรรค์ใน การทำวิจัยมากขึ้น เหมือนพี่เวลาไปดูงานพี่ก็จะแอบ ๆ เปิดดูวิจัยเขา เราก็จะเห็นว่าครูที่อื่นเขามี นวัตกรรมการสอนแบบไหน แล้วก็มาปรับใช้กับเรา แต่ครูบางคนทำวิจัยเรื่องเดียว ใช้ทุกปีไม่เคย เปลี่ยน คือ เราไม่ได้ทำแบบจริงจัง วิจัยอะ ถ้าเราทำแบบจริงจังจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กมากเลยนะ แล้วเด็กก็จะชอบมากด้วย เพราะเด็กเองก็จะมองเห็นความพัฒนาของตัวเองจากเรื่องที่เราสอน เด็กก็ จะเกิดความภูมิใจในตัวเองด้วยนะ ” (สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวว่า

“ ก่อนอื่น โรงเรียนต้องเป็นหลักในการประชุมชี้แจงกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการ วิจัยในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจน พอครูสอนได้สักครึ่งเทอมก็ได้ ให้ครูแจ้งว่ามีเด็กที่มีปัญหาใน การสอนกี่คน เรื่องอะไร แล้วก็ทำวิจัยเรื่องนั้น วิชาการต้องช่วยกระตุ้นครู ถึงเด็กที่มีปัญหาอาจจะ มีแค่ 3 - 4 คนก็ทำได้ แต่นั่นก็ทำวิจัยแก้ปัญหาได้แล้ว ” (สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4 กล่าวว่า

“ วิชาการบางที่ไม่กระตุ้นครู ไม่กำหนดรูปแบบการทำวิจัยที่ชัดเจน ครูบางคนก็งม ๆ ทำไป แล้วก็ส่ง พี่ว่าครูเปลี่ยนใหม่ ให้ครูเห็นผลที่จะได้จากการทำวิจัย ว่าเด็กจะพัฒนาจาก นวัตกรรมของวิจัยที่เราเอาไปให้เด็กมากแค่ไหน ซึ่งการทำนวัตกรรมได้ก็อาจจะให้วิทยากรมา อบรมก่อนเปิดเทอม แล้วก็กระตุ้นให้ครูคิดนวัตกรรมการสอนเป็นของตัวเอง รู้จักประยุกต์ นวัตกรรมของคนอื่นหรือวิชาอื่นมาใช้ในวิชาตัวเอง แล้วพอทำเห็นผลก็ให้ครูเอานวัตกรรมหรือ วิจัยที่เราทำไปเผยแพร่ให้ครูท่านอื่นดู หรืออาจจะเผยแพร่ให้โรงเรียนอื่นดูเลยก็ได้ อาจจะมีรางวัล เล็ก ๆ น้อย ๆ พอเป็นแรงใจให้ครูที่ทำวิจัยดี นักเรียนในชั้นมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นแบบนี้ก็ดีนะ ” (สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 กล่าวว่า

“ครูยังไม่เข้าใจการทำวิจัย แล้วก็ไม่จริงจังกด้วย ต้องมีการประชุมแต่ละกลุ่มสาระให้เห็นความสำคัญของการทำวิจัย ว่าจะเป็นประโยชน์และส่งผลดีต่อเด็ก กระตุ้นให้ครูสร้างสรรค์ คิดค้นนวัตกรรม แบบฝึกทักษะ การสอนแบบใหม่ ๆ ขึ้น และก็ให้ครูได้เผยแพร่ผลงานของตนเอง มีการกำกับติดตามการทำวิจัยให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ ” (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2561)

บทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 กล่าวว่า

“โรงเรียนควรประชุมชี้แจงการทำวิจัยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน มีการเผยแพร่ผลงานการวิจัยให้ครูในโรงเรียนและนอกโรงเรียน มีการติดตาม ประเมินการวิจัยอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา ” (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2561)

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนมาตรฐานสากล จังหวัดนครราชสีมา

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	การพิจารณา
	1	2	3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	การพิจารณา
	1	2	3			
25	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1	ใช้ได้
32	1	1	1	3	1	ใช้ได้
33	1	1	1	3	1	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1	ใช้ได้
36	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
37	1	1	1	3	1	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1	ใช้ได้
39	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1	ใช้ได้
41	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
42	1	1	1	3	1	ใช้ได้
43	1	1	1	3	1	ใช้ได้
44	1	1	1	3	1	ใช้ได้
45	1	1	1	3	1	ใช้ได้
46	1	1	1	3	1	ใช้ได้
47	1	1	1	3	1	ใช้ได้
48	1	1	1	3	1	ใช้ได้
49	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	การพิจารณา
	1	2	3			
50	1	1	1	3	1	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.820	30

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
a1	4.91	.281	30
a2	4.85	.359	30
a3	4.89	.313	30
a4	4.90	.298	30
a5	4.77	.424	30
a6	4.77	.419	30
a7	4.48	.500	30
a8	4.43	.496	30
a9	4.46	.499	30
a10	4.46	.499	30
a11	4.36	.482	30
a12	4.45	.498	30
a13	4.08	.272	30
a14	4.09	.289	30
a15	4.08	.276	30
a16	4.11	.309	30
a17	4.12	.331	30
a18	4.11	.313	30
a19	4.09	.289	30
a20	4.04	.246	30
a21	4.87	.341	30
a22	4.87	.337	30
a23	4.87	.337	30
a24	4.87	.337	30
a25	4.87	.337	30
a26	4.87	.337	30
a27	4.87	.334	30
a28	4.87	.334	30
a29	4.87	.334	30

	Mean	Std. Deviation	N
a30	4.87	.334	30
a31	4.37	.484	30
a32	4.37	.484	30
a33	4.26	.442	30
a34	4.11	.309	30
a35	4.19	.390	30
a36	4.19	.393	30
a37	4.24	.428	30
a38	4.26	.438	30
a39	4.16	.365	30
a40	4.23	.422	30
a41	4.88	.331	30
a42	4.87	.337	30
a43	4.87	.337	30
a44	4.71	.455	30
a45	4.88	.320	30
a46	4.68	.467	30
a47	4.68	.466	30
a48	4.42	.495	30
a49	4.52	.500	30
a50	4.75	.433	30

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	อัญมณี พิทักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	12 มิถุนายน 2533
สถานที่เกิด	บ้านไทยพัฒนา หมู่ที่ 17 ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ภูมิลำเนา	บ้านเลขที่ 115 ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2556 ระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2563 ระดับปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์